

ЗРОБИЛА ТАТУ З ПОРТРЕТОМ КОХАНОГО **с.6**

СЕРЕДА
13 вересня 2023

ТОЛЬКИ ПЕРЕВІРЕНІ ФАКТИ
№37 (1654)

ЩО БУДУЮТЬ НА КИЇВСЬКІЙ **с.5**

1000 грн
1
блок

Газета є членом Всеукраїнської Газетної Асоціації

20MINUT.UA

ЯК ЖИТИ НА АВТОМІЙЦІ?

► Жителі другого провулку Юності скаржаться на нове будівництво

► За їх словами, впритул до житла зводять автомийку. І коли вона запрацює, усі стоки будуть литися у криниці, які є основним джерелом питної води

► От тільки за документами, які видали замовнику будівництва, тут не повинно бути мийки для авто

с.3

Віктор Вітенко каже, що усі стоки з автомийки потраплятимуть до них у криниці. За його словами, каналізаційні баки для комплексу закопали у ґрунт без будь-якої ізоляції

У 95 РОКІВ ВСТАНОВИВ ДВА РЕКОРДИ!

► Генріх Зверев — єдиний в області спортсмен, який бере участь у змаганнях у віковій категорії 95+. Нещодавно він привіз дві золоті медалі з Кубка України з легкої атлетики. Як йому вдалося досягти активного довголіття?

с.10

ХОЧУТЬ ПОВЕРНУТИ ПАМ'ЯТНИК ШЕВЧЕНКУ

► Минуло п'ять років, як з Театральної зі скандалом прибрали погруддя Шевченка. Невдовзі відкрили пам'ятник Героям Небесної сотні. Нині громадські активісти вимагають повернути Кобзаря на місце

с.8

РЕКЛАМА

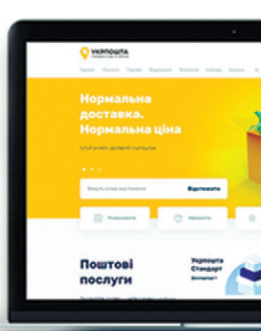
Передплати газету RIA онлайн на сайті Укрпошти

- Швидко та без черг
- Сплачуй картою або за реквізитами

peredplata.ukrposhta.ua

УКРПОШТА
ГОЛОВНА ПОШТА КРАЇНИ

ДОБРОБУД
ЖИТЛОВИЙ КОМПЛЕКС

ОСТАННЯ СЕКЦІЯ!!!
ХІТ ЦІНА

ВІД **24 700** ГРН./М²

073 051-07-07
098 051-07-07

www.dobrobud.net

ДУМКА

ОЛЬГА БОБРУС

ГОЛОВА ГО «ЦЕНТР ПРОМІНЬ НАДІЇ»

Допомагайте обдуманно!

Я благаю, не подавайте безхатченкам ані грошей, ані хліба. За 10 років допомоги безхатченкам я зустрічала одиниці, хто б не пиячив!

Хочете допомогти — візьміть таксі та завезіть їх у спеціальні пункти. Але не подавайте їм ні грошей, ні хліба. Тому що так ви вбиваєте людей. Тому що 99 відсотків грошей йде на горілку та цигарки. Навіть хліб вони міняють. Одна буханка хліба — 50, 100 грамів сурогату. За 2–3 години безхатченки жебраки мають мінімум 10 буханок. Ось і порахуйте. Виходить літр сурогату. А від нього потім відмовляють ноги і нирки, і печінка. І людина помирає... під деревом біля лікарні.

Медики не приймають таких у лікувальний заклад. Або якщо приймають — то через деякий час виписують. Тому що протокол, тому що не мають права тримати далі. Бо це не прихисток, це лікарня. І вони праві.

А потім ці люди потрапляють до нас. Без документів з пропитими нирками та печінкою, з відмовленими ногами та втраченим зором.

Ми спочатку «вставляємо» їм мізки в правильне місце, займаємось супроводом у лікувальні заклади та відновлюємо документи. В когось виходить розпочати нове життя, в когось — ні. І це вже вибір людини.

Приходить тепло, більшість повертаються на вулицю. І просять, а ви їм «допомагаєте». А потім розпочинаються холоди. І ми знову «вправляємо» мізки, підліковуємо та відновлюємо документи. Закликаю вас: давайте допомагати обдуманно!!!

У Вінниці діє два пункти для безхатченків, якими опікується громадська організація «Полум'я надії»: вул. В. Інтернаціоналістів, 12 (з 9.00 до 17.00), вул. Пирогова, 74 (з 9.00 до 17.00).

Там чергують навчені волонтери, які знають, чим та як допомогти правильно. Там на безхатченків чекає гарячий обід, душ, чисте вбрання та нове життя. Якщо вони його захочуть.

МЕРІЯ ВІННИЦІ КУПУЄ П'ЯТЬ ПІКАПІВ ДЛЯ ПОТРЕБ ЗСУ

Забезпечення армії ■ Виконком міськради 31 серпня оголосив тендер на купівлю п'яти автомобілів для потреб ЗСУ. Кошторисна вартість — 6 мільйонів 250 тисяч гривень або 1,25 мільйона гривень за одиницю. Що це за такі авто, які коштують майже по \$34 тисячі за штуку? І що там із закупівлею «Мавіків», грілок та термосів, які оголошували раніше?

ВАЛЕРІЙ ЧУДНОВСЬКИЙ, RIA,
 (063)7758334

З тендерної документації дізналися, що міська влада планує закупити п'ять пікапів AVTOSNAB (Автомобілі спеціального оперативного призначення) моделі APCG-02. Машини мають бути новими — 2022 або 2023 року випуску.

Технічні специфікації — 2-літровий дизельний двигун, повний привід, 6-ступенева механічна коробка передач, 143 кінських сили, витрати палива в середньому 8,4 літра на 100 кілометрів, мінімальний кліренс 214 міліметрів, вантажність 1050 кілограмів.

З комфорту тут є: гідропідсилювач руля, блокування заднього диференціала, клімат-контроль, круїз-контроль, шкіряна оббивка салону, підігрів передніх сидінь, мультимедійна та акустична системи, подушки безпеки тощо.

Постачальник обіцяє гарантію на авто від виробника або від офіційного дистриб'ютора — п'ять років або до досягнення відмітки 100 тисяч кілометрів пробігу залежно від того, що наступить раніше.

Наразі тільки один учасник подався на тендер — товариство «Транзит ІО» — які готові продати місту п'ять пікапів за ціною 6 мільйонів 240 тисяч гривень.

З YouControl дізналися, що відомо про компанію. «Транзит ІО» зареєстровано у Вінниці, займається торгівлею автомобілями, має 100 тисяч гривень статутного капіталу. Керівник — В'ячеслав Яровий, власниця — Людмила Григорук, яка також є співзасновницею підприємства

«Міжнародний транзит ТОВ «Транзит ІО».

Якщо фірму затвердять переможцем тендеру, то п'ять пікапів AVTOSNAB мають доставити до Вінниці до 15 жовтня 2023 року. А що по попередніх закупівлях міста для потреб військових?

Раніше, нагадаємо, ми розповідали, що у серпні міська влада оголосила чотири закупівлі речей для потреб військових. Деякі тендери уже завершили і маємо наступні результати.

КУПИЛИ «МАВІКИ», АЛЕ НЕ СТИЛКИ ПЛАНУВАЛИ

Замовили 60 одиниць DJI MAVIC 3. На це витратили

Міській владі уже вдалося купити 60 «Мавіків». Їх будуть доставляти рівними частинами до 1 грудня цього року

5 мільйонів 649 тисяч гривень. У кожен комплект, вартістю 94 тисячі гривень, входить: квадрокоптер, пульт дистанційного керування, запасні джойстики (1 пара), льотна батарея, запасні пропелери (3 пари), портативна зарядка, кришка для зберігання «Мавіка», кабелі для підключення під всі смартфони, інструкція. Постачальником є ФОП Аліна Остапенко, зареєстрована в Ірпені, родом з тимчасово окупованої Нової Каховки. Раніше 28-річна підприємниця продала дрони на замовлення міської влади Білої Церкви (10 коптерів) та Красилівської міської ради Хмельницької області (1 коптер).

Постачання коптерів, які замовив виконком Вінницької

Виконком міськради планує придбати п'ять автомобілів AVTOSNAB APCG-02. У машинах буде дволітровий дизельний двигун, клімат-контроль, гідропідсилювач руля

Коптери та армійські термоси придбали для ЗСУ раніше. На них витратили 6,8 мільйона гривень

міської ради, має відбутися в три етапи, рівними частинами: до 1 жовтня, до 1 листопада і до 1 грудня 2023 року.

Планували купити 20 одиниць DJI MAVIC 3 T. Ця модель є більш просунutoю за звичайний «Мавік», адже його камера обладнана тепловізором. На ці «Мавіки» готові були витратити 4 мільйони 350 тисяч гривень або 217 тисяч 500 гривень за одиницю. Однак тендер не відбувся, через відсутність пропозицій від учасників. Вочевидь його оголосять ще раз дещо пізніше.

ТЕРМОСИ КУПИЛИ, ГРІЛКИ — БІЛЬШЕ НЕ ТРЕБА

Наступні дві закупівлі є товарами для обігріву.

Мерії вдалося законтрактувати армійські термоси на 1 мільйон 240 тисяч гривень. Сотню термосів ТВН-12 (12 літрів) за ціною 5 тисяч 700 гривень за штуку. Та ще сотню термо-

сів ТВН-36 (36 літрів) за ціною 6,7 тисячі гривень за одиницю товару. У специфікаціях вказано, що ці термоси передбачені для зберігання гарячої їжі.

Постачальником є ФОП Сергій Васківський із Коростеня Житомирської області. Строк поставки товару до 1 грудня 2023 року.

Ще одним тендером виконком міськради планував придбати 100 тисяч хімічних грілок за 10 мільйонів гривень або по 100 гривень за штуку.

За тендерною документацією, грілки повинні бути універсальними як для обігріву тіла, так і для рук. Їх розмір — 10 на 13 сантиметрів. Середня температура розігріву — 52 градуси за Цельсієм. Тривалість розігріву — 20 годин. Термін придатності не менше одного року.

Однак зрештою закупівлю грілок скасували. Причина відміни: відсутність подальшої потреби в закупівлі товарів, робіт і послуг.

МИ ЗАПИТАЛИ ВІННИЧАН

Як ви ставитеся до переходу на оновлений церковний календар?

Це питання ми ставили нашим підписникам у соцмережах, де вінничани жваво обговорюють найважливіші новини, діляться своїми думками, враженнями та досвідом. Приєднуйтеся до нас у фейсбуці <https://www.facebook.com/20minut.ua> та інстаграмі <https://www.instagram.com/vn20minut/>

NATALYA GONCHARENKO
 Вважаю, що це правильне рішення. Я вже третій рік буду святкувати Різдво з усім цивілізованим світом, без русні, 24 грудня.

TAISIYA HOPATSA
 Просто люди злі на Росію і я теж, але віра і політика — зовсім різні речі. Мирного всім неба і взаєморозуміння з людьми!

БОРИС КОСТ
 Вважаю це правильним кроком, кроком, який слід було зробити ще в двадцятому столітті разом з усім християнським світом.

IRA OSTASZEWSKA
 Найбільше тішить те, що святкування не співпадає зі святкуванням людей, що нищать нашу країну. Для мене позитивне рішення.

KATUYSHNA KAPITOSHKA
 Перейшли на новий, аби подалі від москалів, але з католіками в одну ногу. Проте, понтифік у Римі досить специфічний останнім часом...

НА ЮНОСТІ БУДУЮТЬ АВТОМИЙКУ СЕРЕД ПРИВАТНИХ БУДИНКІВ

Скандал ■ Жителі другого провулку Юності скаржаться на нове будівництво. За їх словами, впритул до житла зводять автомийку. І коли вона запрацює, усі стоки литимуться у криниці, які є основним джерелом питної води. От тільки за документами, які видали замовнику будівництва, тут не повинно бути мийки для авто

ВАЛЕРІЙ
ЧУДНОВСЬКИЙ, RIA,
(063)7758334

На перехресті Юності та Первозванного «рай» для автомобілістів — тут є мийка, заправка, два СТО, гаражний кооператив. Через будівництво ще однієї автомийки протестують місцеві жителі.

БУЛА ЗЕЛЕНА ЗОНА

За півтора метра від будинку Віктора Вітенка, на другому провулку Юності, 6, триває нове будівництво. Там уже розчистили ділянку, змонтували деякі бетонні конструкції.

— Про будівництво я дізнався від дружини, з 24 лютого служу в Силах оборони. Добровільно пішов захищати Батьківщину, а до цього працював водієм міського автобуса, — каже Віктор. — Так от, одного дня мені телефонує жінка і каже, що в нас відбирають нашу землю. Попросив передати слухавку будівельникам. Чоловік мені відповів, що тут зводить собі будинок. Я сказав: робіть, але тільки не залазьте на нашу територію.

Раніше, до старту будівельних робіт, поряд з їхнім домом був інший приватний будинок із присадибною ділянкою. А також зелена зона з деревами, що відмежовувала приватний сектор від шумного проспекту Юності.

— Зараз усе це вирували. І як з'ясувалося пізніше, будівель-

ники тут не будинок зводять, а автомийку самообслуговування на сім авто, з цілодобовим режимом роботи, — розказав Віктор Вітенко.

ЛЮДИ СКАРЖАТЬСЯ, ВЛАДА ЧЕКАЄ

У неділю, 10 вересня, на території будівництва не було робітників. Втім ми роздивилися, що земельну ділянку досипали, через що вона знаходиться на 1-1,5 метра вище за сусідню територію.

Подекуди межі землі підперли бетонними блоками, що будуть майбутньою огорожею. Ближче до центру знаходиться бетонна платформа з нішами, які були засипані будівельним сміттям. Також неподалік від цієї конструкції помітили каналізаційні колодязі: деякі уже вкопані в землю, а деякі — ні.

Віктор Вітенко повернувся до Вінниці у короточасну відпустку та щоб підлікуватися. Заразом із цим військовий пішов до «Прозорого офісу», щоб посадовці розібралися, на яких підставах, впритул до житлового приватного сектору, будують автомийку.

— У «Прозорому офісі» розказав, що бачив, як ставили тумби (каналізаційні баки під стоки — авт.) просто в ґрунт, без бетонування, без ізоляції. У офісі сказали, що розберуться, — говорить Віктор. — Прислали сюди якихось фахівців, які на місці нічого не зробили. Пояснили це

так: «автомийка ще не працює, криниці не забруднені від стоків, тому нема тут що робити». Пофоткали та пішли.

— То вони напевно чекають, коли будуть наслідки, — припустив журналіст.

— Думаю, що так. Коли у нас у всіх буде рак і ми всі помremo від нього. Бо усе це — хімія, нафтопродукти, бруд — буде зливатися просто в ґрунт і потраплятиме до наших криниць, адже ми знаходимося в нижчій точці. І на нашому провулку в кожного колодязь, а не централізоване водопостачання, — сказав Віктор Вітенко.

ЯКИЙ МОЖЕ БУТИ КОМПРОМІС

— Ви мали розмову з власником цього будівництва, після того, як дізналися, що тут буде

У замовника будівництва справді є дозволи. Але на будівництво зовсім іншого об'єкта

автомийка? Що ця людина вам відповіла? — спитав журналіст.

— Сказав, що у нього є всі дозволи (на будівництво автомийки — авт.). І питань до нього не може бути, — відповів Вітенко.

— Чи вбачаєте якийсь компроміс у цій ситуації? Якщо це будівництво усе ж завершать і автомийка почне працювати, — каже журналіст.

— Тільки відселювати нас. Ну як я можу жити на автомийці? Як ми тут будемо рости дітей та внуків? Тут же буде цілодобовий шум, нас трітуть хімікатами з мийки, — обурився військовослужбовець Віктор Вітенко. — Дивує те, що влада на це не реагує. Бо коли треба було державі, то ми всі стали на захист, без зайвих зволікань. А коли нам потрібен захист — то нічого не роблять.

Віктор Вітенко каже, що усі стоки з автомийки потраплятимуть до них у криниці. За його словами, каналізаційні баки для комплексу закопали у ґрунт без будь-якої ізоляції

ДОКУМЕНТАЦІЯ Є, АЛЕ НЕ НА АВТОМИЙКУ

У замовника будівництва справді є дозволи. Але на будівництво зовсім іншого об'єкта.

Пересвідчитись про це з паспорта об'єкта не вдалося: документ, який має бути обов'язково поблизу будівництва, тут просто відсутній.

Тому для початку переглянули реєстр містобудівних умов та обмежень на проєктування об'єктів будівництва, що на сайті міськради. За адресою 2-й провулок Юності знаходить тільки один документ, виданий від 7 квітня 2023 року — нове будівництво торговельної будівлі з навісами, а не автомийки.

Аналогічну відповідь дає і Портал держсистеми у сфері будівництва. Там же є текстова частина робочого проєкту.

Будівля має бути одноповерховою, загальна площа приміщень 48 квадратних метрів, без підвальних приміщень. Цільове призначення земельних ділянок, на яких триває будівництво — «для будівництва та обслуговування адмінбудівель, офісів, які займаються підприємницькою діяльністю з метою отримання прибутку».

Замовником виступає Володимир Васильович Цибулько. З

порталу YouControl дізналися, що Володимир Цибулько займається пасажирськими перевезеннями. Йому належать 12 автобусів. І останнім часом він оформлює договори з органами влади у Вінницькій області на підвіз учнів та підвіз мобілізованих людей.

Зв'язалися з ним, щоб він пояснив журналісту, що ж будують на другому провулку Юності. Однак за телефоном, який вказаний як контакт ФОПа Цибулька, відповів його син, Артем Васильович.

— Ваш батько є замовником будівництва на другому провулку Юності. Можете роз'яснити, що він там буде? — запитав журналіст.

— Я не компетентний у цьому питанні, вам зателефонує батько. Передам ваш контакт, — відповів хлопець.

Поки готували матеріал до публікації, Володимир Цибулько так і не перетелефонував журналісту. Ми готові надати йому слово, щоб він висловив свою позицію.

Також ми надіслали інформаційний запит до департаменту архітектурно-будівельного контролю міськради, щоб дізнатися, що будують на другому провулку Юності. Як тільки отримаємо відповідь — дамо окремий матеріал.

Який нині має вигляд реконструкція на Батозькій

МИХАЙЛО КУРДЮКОВ, RIA,
(095)1039671

Вулицю Батозьку, яку закрили на реконструкцію майже два роки тому, наш журналіст відвідує щомісяця та фіксує візуальні зміни на ній. Головною відмінністю від попереднього візиту став початок облаштування повітряної контактної мережі для електротранспорту, перш за все трамваїв. Частина контактних проводів вже підвішена над коліями.

Суттєво змінився й вигляд частини вулиці, що ближчий проспекту Коцюбинського. Наразі там повністю перекрито рух транспорту, окрім того, який залучають до реконструкції. Кілька десятків працівників займаються заміною інженерних

комунікацій та підготовкою ділянки для майбутнього прокладання на ній колій та дорожнього покриття.

На інших ділянках Батозької також можна помітити робітників. Вони переважно займаються дорожнім покриттям або ж кладуть плитку вздовж шойно покладених колій. Колії, до слова, у повній або частковій готовності можна сьогодні бачити майже на всій довжині вулиці.

Наразі вулицею можуть вільно пересуватися лише пішоходи. З обидвох боків від проїжджої частини зробили тротуари та велодоріжки. Щоправда, поки що без відповідної розмітки. На Батозькій працює вуличне освітлення, тому нею можна безпечно пересуватися й у темну пору доби.

Автомобільна дорога на вулиці наразі у чорновому вигляді. Однак за останній місяць асфальтне покриття з'явилося вздовж практично всієї вулиці. Рух автівок дорогою наразі обмежено. Користуються нею лише спецтранспорт та працівники підприємств, що знаходяться на Батозькій.

Нагадаємо, що на реконструкцію Батозьку закрили в листопаді 2021 року. Спочатку роботи на вулиці велися активно. Однак вже в лютому 2022-го їх повністю зупинили через початок повномасштабного вторгнення.

Невдовзі відновили, але через обмеження, запроваджені держскарбницею на проведення деяких фінансових операцій під час дії воєнного стану, їхні обсяги скорочувалися, аж поки на по-

чатку минулого літа остаточно не поставили на паузу.

Повернулися до публічного обговорення реконструкції на початку квітня цього року. Підставою було пом'якшення обмежень на витрати з місцевих бюджетів. При цьому стало відомо, що вартість проєкту суттєво зросла: зі 180 наприкінці 2021-го до нинішніх майже 262 мільйонів гривень — сума, яку отримає за виконання робіт новий підприємець ПП «Б.В.В.-БУД».

У департаменті комунального господарства та благоустрою ВМР нам розповіли, що це зумовлене збільшенням обсягів робіт та зростанням цін на будівельні матеріали й оплату роботи працівників.

Згідно з календарним планом

виконання робіт на Батозькій, зараз тривають активні роботи з облаштування тротуарів та велодоріжок. З травня й до листопада проводиться реконструкція трамвайних колій. А з червня до жовтня — роблять проїжджу частину.

Наступного, 2024 року, продовжать роботу з облаштування тротуарів та велодоріжок. Тоді ж мають остаточно завершити роботи, пов'язані з рухом трамваїв. Наразі невідомо, коли саме на Батозькій мають відновити рух цього виду транспорту, а також дозволити проїзд приватним автівам. Однак раніше міська влада повідомляла, що намагатимуться зробити це якнайшвидше.

Завершити реконструкцію Батозької мають до 30 жовтня 2024 року.

СКІЛЬКИ КОШТУЮТЬ ДРОВА У РІЗНИХ ЛІСНИЦТВАХ ОБЛАСТІ

Підготовка до зими ■ Українців знову попереджають, що осінньо-зимовий період може бути важким через обстріли енергетичної інфраструктури. Частина населення на випадок відсутності тепла перестраховується, закупаючи паливні дрова. Яка ж цього року ціна на цю продукцію, де її можна придбати та в яких обсягах

МИХАЙЛО КУРДЮКОВ,
RIA, (095)1039671

Існує кілька способів, як легально можна придбати дрова за опалювальний сезон. **Перший** — це державний інтернет-магазин для населення «ДроваЄ». Для придбання дров на цьому ресурсі потрібно на ньому авторизуватися через електронний цифровий підпис або банк, яким користуєтесь.

Далі вказати адресу доставки дров. Система автоматично підтягне найближчі до вас лісгоспи та продукцію, яку можна замовити. Кожен постачальник буде пропонувати той асортимент, який є в наявності.

Після того, як ви визначитеся з видом та обсягом деревини, потрібно обрати функцію з доставленням чи без. І оплатити замовлення або чекати на дзвінок оператора для розв'язання питань з логістикою.

Існує також більш класичний спосіб зробити закупку лісової продукції, зв'язавшись із найближчими до вас філіями або лісництвами. У Вінницькій області діє шість філій Державного спеціалізованого господарського підприємства «Ліси України»: Гайсинське, Жмеринське, Тульчинське, Дашівське, Іллінецьке та Вінницьке лісові господарства. Кожне з таких господарств охоплює певну кількість лісництв. В останніх якраз таки й можна

придбати потрібні вам дрова.

Для придбання продукції, перше, потрібно визначитися з лісництвом, де ви купуватимете дрова. Далі вам потрібно подбати про те, як доставити товар у потрібну точку. Деякі лісництва не мають транспорту для доставлення дров, тому машину для вивозу доведеться шукати самотужки.

По-друге, звернутися до контори лісгоспу або лісництва із заявою, у якій вказати потрібний вам обсяг. Додамо, що на рік одна людина максимально може придбати 15 кубометрів дров.

По-третьє, отримати рахунок на оплату лісопродукції, де вказані всі реквізити державного підприємства лісового господарства (юридичної особи), з найменуванням продукції, об'ємів, ціни та суми.

По-четверте, оплатити у зручній для вас спосіб: через банк, відділення «Укрпошти» тощо.

І **по-п'яте**, після оплати домовитися про відвантаження деревини. На відвантаження, кажуть лісники, потрібно чекати впродовж 1-3 днів. Вантажити придбаний товар ви можете як самі, так і придбавши таку послугу у лісництві.

За орієнтир у виборі лісу ми взяли дрова твердолистяних порід дерев, що при горінні виділяють найбільшу кількість тепла: дуб, граб, клен тощо. Ми запитували лісників про круглі дрова, оскільки колоті є не всюди.

Ціна на дрова в усіх лісництвах однієї філії встановлена однакова. Попит наразі також всюди приблизно на одному рівні. Лісники кажуть, що дрова купують, але ще не дуже жваво. Вони ж говорять, що дефіциту немає й він поки що не передбачається.

ФІЛІЯ «ВІННИЦЬКЕ ЛІСОВЕ ГОСПОДАРСТВО»

Охоплює 23 лісництва: Пеньківське, Голодківське, Черепашинецьке, Бруслинівське, Широкогребельське, Уладівське, Літинське, Козятинське, Березнянське, Хмільницьке, Тиврівське, Медвідське, Вінницьке, Вороновицьке, Гніванське, Демидівське, Іванівське, Калинівське, Михайлівське, Прибузьке, Чорнопільське, Шендерівське, Якушиневське.

За орієнтир у виборі лісу ми взяли дрова твердолистяних порід дерев, що при горінні виділяють найбільшу кількість тепла

У філії нам розповіли, що у самій Вінниці контора, куди можна звертатися, знаходиться за адресою: вулиця Пирогова, 26. Без навантаження кубометр дров твердої породи коштує 960 гривень. З навантаженням — 1500 гривень.

Сайт та деталі: <https://vinlispogsp.com.ua/>

Телефон: (0432) 55-99-66

ФІЛІЯ «ЖМЕРИНСЬКЕ ЛІСОВЕ ГОСПОДАРСТВО»

Охоплює 13 лісництв: Копайгородське, Ямпільське, Вендицанське, Моївське, Джуринське, Івашковецьке, Катюжанське, Мурованокуріловецьке, Барське, Жмеринське, Людавське, Ялтушківське, Ярошинське; Жмеринський та Копайгородський лісопункти.

Цього року кубометр дров вінничани можуть придбати мінімум за 960 гривень. Торік цінник стартував від 804 гривень

Лісники розповідають, що з прогнозованими темпами заготівлі та продажу дров, продукції вистачить мінімум до кінця нинішнього року. Доставлення, кажуть працівники лісництв, діє лише в межах господарств. В іншому випадку дрова буде не вигідно купувати самим замовникам.

Вартість кубометра лісу наразі становить 990 гривень без завантаження. Як і в усіх інших філіях максимальна кількість, що на неї можуть отоварити одну людину, складає 15 кубів.

Сайт та деталі: <https://zhmerinkalg.com.ua/golovna.html>

Телефон: (04332) 5-02-50

ФІЛІЯ «ТУЛЬЧИНСЬКЕ ЛІСОВЕ ГОСПОДАРСТВО»

Охоплює 11 лісництв: Брацлавське, Журавлівське, Заболотненське, Кирнасівське, Орлівське, Піщанське, Радянське, Рудницьке, Томашпільське, Тростянецьке, Шпиківське; Крижопільський та Рудницький цехи перероблення деревини.

Якщо замовляти через ресурс «ДроваЄ», то, наприклад, жителям Тульчина чи Брацлава куб дров з навантаженням коштуватиме від 1254 гривні.

Сайт та деталі: <https://tulchynlis.com.ua/golovna.html>

Телефон: (043) 352-25-70

ФІЛІЯ «ГАЙСИНСЬКЕ ЛІСОВЕ ГОСПОДАРСТВО»

Охоплює 13 лісництв: Губницьке, Басаличівське, Ладижинське, Соболівське, Ситковецьке, Бершадське, Сумівське, Ободівське, Цибулівське, Бритацьке, Дохнянське, Саратіївське, Червоногреблянське;

Якщо замовляти через ресурс «ДроваЄ», то, наприклад, жителям Ладижина куб дров з навантаженням коштуватиме від 1471 гривні.

Сайт та деталі: <https://gslis.com.ua/pro-nas/pidrozdi/gaisinskelisnictvo.html>

Телефон: (043) 342-13-08

ФІЛІЯ «ДАШІВСЬКЕ ДОСЛІДНЕ ЛІСОМИСЛИВСЬКЕ ГОСПОДАРСТВО»

Складається лише з одного лісництва. Якщо замовляти через ресурс «ДроваЄ», то, наприклад, жителям Гайсини чи Немирівки куб дров з навантаженням коштуватиме від 1471 гривні.

Сайт та деталі: <https://dashivlis.com.ua/golovna.html>

Телефони: (095)931-83-86; (066)457-04-25.

Куди і за скільки їздили вінничани відпочивати

ДАР'Я ДАЦКОВА, RIA, (093)6487461

Про відпочинок за кордоном цього року розповіла керівниця компанії «Вінтур плюс» Інна Кишук. Вона напряму працює з людьми, щоб допомогти їм організувати відпочинок якнайкраще, тому може допомогти зробити аналіз того, хто та куди їздив на відпочинок цього року.

Інна одразу зауважує, що цього року було більше людей, які їздили за кордон на відпочинок в порівнянні з 2022 роком, але це в більшості були жінки з дітьми або молоді люди.

— Якщо порівнювати з минулим роком, то цього року на 50% більше людей їздили кудись відпочивати, — ділиться своїми спостереженнями керівник офісу. Обирали найчастіше країни

Європи, Туреччину, Грецію та Єгипет. Але порівняно з минулими роками, то країни Європи у 2023 році мали особливо великий попит.

Також не могли не запитати про труднощі подорожей для українців, а саме — довгі затори на кордонах та витрати великої кількості часу, щоб дістатися місця призначення. Це спостерігалось через те, що сьогодні єдиними можливими шляхами поїздок є автобусні тури або власні автомобілі.

— У нашому випадку, тобто для поїздок з Вінниці, проблеми не були дуже серйозними, оскільки ми обирали перетин кордону по стороні з Румунією та Кишиневом (Молдовою), і там не було таких великих затримок, які спостерігалися в Польщі, —

каже Інна Кишук. — Протягом перших двох місяців літа були деякі труднощі на кордоні, але у серпні ситуація вже стабілізувалася.

Червень та липень були найактивнішими місяцями в плані попиту на тури та поїздки. Особливу популярність мали автобусні тури, бо такі були чи не найвигіднішими через закриті аеропорти, а брали їх найчастіше — в Болгарію.

— Напевне, ніколи ще так не продавалась Болгарія, як у минулому та цьому році. Особливо в цьому році, — сказала жінка.

Інна говорить також про відмінність у вимогах наших людей до відпочинку під час війни.

— Вони зараз їдуть туди й ніяких переваг для себе не шукають,

немає великих вимог до комфорту. Помітно, що вони настільки стомлені від постійної напруги, яка присутня в нашому буденному житті, що їм подобається усе, і відгуки були лише хороші, — каже експертка.

Найдоступнішими турами за ціною були поїздки до Болгарії та Чорногорії, особливо остання в порівнянні з минулими роками.

— Але, якщо робити рейтинг, то ТОП-3 країни, куди їздили вінничани, були Болгарія, Туреччина та Греція, і там десь третє місце ще може поділити Чорногорія, — каже Інна Кишук.

Скільки коштували тури цього року? Проаналізували ціни за одну людину на шість ночей із різних турагенцій нашого міста.

Болгарія — в середньому від 6 300 гривень з людини

на 6 ночей, і ціна може зростати до 40 000 гривень. Туреччина — від 7 300 до 20 200 гривень. Греція — від 12 500 до 45 000 гривень. Чорногорія — від 7 500 гривень до 30 350 гривень. Ціни збільшуються залежно від комфорту готелю та від того, чи є в турі харчування.

Крім того, багато українців обирали також відпочинок в Україні. На жаль, через війну ми не можемо поїхати на наші моря, тому найчастіше люди обирали відпустки у горах або на Дністрі.

Якщо проаналізувати ціни в Карпатах, то найнижчою є 5 000 гривень з людини за 6 ночей, а найдорожча — 43 380 гривень. А середньою ціною відпочинку в наших українських горах виявилася така: 8 500 гривень.

НА КИЇВСЬКІЙ ПОЧАЛИ НОВЕ БУДІВНИЦТВО. ЩО ТАМ ЗВЕДУТЬ?

Забудова ■ Територію між церквою і заправкою, що навпроти бізнес-центру «Тетрис», огородили парканом. Там працює важка будівельна техніка, а з паспорта об'єкта дізналися, що виконують підготовчі роботи. У підсумку, тут мають звести одразу дві нових споруди

ВАЛЕРІЙ
ЧУДНОВСЬКИЙ, RIA,
(063)7758334

Нещодавно на Київській одну з ділянок огородили будівельним парканом. На місці працює важка техніка, а до самої огорожі прикріплений паспорт об'єкта. То що там будують?

НЕ ЖИТЛО

За паспортом об'єкта підрядник МКП «Білдтраст» виконує підготовчі роботи. Конкретно, що вони передбачають — переліку немає. Але припускаємо, що це розчищення і планування території, прокладання інженерних мереж, копання котловану під фундамент майбутньої будівлі.

Загальна площа ділянки, на якій тривають будівельні роботи, складає 54 сотки. Але під забудову тут заклали 9 соток.

За опублікованою візуалізацією тут має бути п'ятиповерхова багатофункціональна будівля. Найімовірніше, тут буде торгово-офісний центр. Бо за витягом із Генплану Вінниці, ділянка під будівництво має статус «Г-1 Ділова зона».

Ділянки з таким визначенням передбачені для розміщення «адміністративних будівель органів управління, ділових, фінансових, торговельних, культурно-просвітницьких установ, громадських установ та інших багатофункціональних об'єктів». Тобто, аж ніяк не для житлових будинків.

Щодо прибережно-захисної смуги Південного Бугу, то вона проходить чітко по дамбі. Ділянку під будівництво і ПЗС річки розділяє всього-на-всього пішохідна доріжка набережної.

Близькість заправки теж не проблема. Її санітарно-захисна смуга, як виявилось, проходить чітко по межі земельної ділянки.

Але будівництво багатофункціональної будівлі — це ще не все.

НА ДІЛЯНЦІ БУДЕ ЩЕ ОДНА СПОРУДА

На порталі державної електронної системи у сфері будівництва ми знайшли ще одне рішення, яке зачіпає ділянку між церквою та АЗС на Київській. Крім багатофункціональної будівлі, тут ще хочуть побудувати заклад громадського харчування.

За містобудівними умовами та обмеженнями, висота будівлі скла-

Прибережно-захисна смуга Бугу проходить чітко по дамбі. Ділянку під будівництво і річку розділяє тільки набережна

датиме один поверх. Що це буде, яку матиме площу і де конкретно буде знаходитися? Наразі невідомо. Так само як і коли цей заклад харчування побудують. З паспорта об'єкта виходить, що до 2025 року триватимуть підготовчі роботи тільки для багатофункціональної будівлі. Про іншу споруду ані слова. А хто всім цим володітиме?

ХТО ЗАМОВНИК БУДІВНИЦТВА

Земельна ділянка із номером 0510136300:01:034:0038 у комунальній власності Вінницької

Парканом перекрили всю земельну ділянку між храмом і заправкою. Роботи, за паспортом об'єкта, тут триватимуть до 2025 року

громади, передана в оренду товариству «Оптимі-ВС». Це ж підприємство є замовником підготовчих робіт на цій ділянці.

За даними YouControl, компанія має вінницьку «прописку», була заснована у 2019 році. «Оптимі-ВС» має основний вид діяльності — «будівництво житлових і нежитлових будівель». Статутний капітал підприємства усього 20 тисяч гривень. Фірма не брала участі в судах, негативної репутації у медіа немає.

Керівником «Оптимі-ВС» є

Дмитро Алексеєнко, власником компанії — товариство «ТЕХІН-ВЕСТПОСТАЧ», де співвласниками визначені Анатолій Алексеєнко і Євгеній Погребняк.

Останні також є співзасновниками фінансово-промислової групи «Тіп Груп», куди входять 20 компаній. Основними напрямками діяльності компаній групи є будівництво вантажних вагонів, ремонт рухомого складу, виготовлення контейнер-цистерн, металоконструкцій та залізничні перевезення.

РЕКЛАМА

Щ Збройні Сили України

Приєднуйся! Захищай своє!

ДОЛУЧАЙСЯ ДО ВІЙСЬКОВОЇ СЛУЖБИ ЗА КОНТРАКТОМ У ЗБРОЙНИХ СИЛАХ УКРАЇНИ

тел. 098 913 53 49

тел. 097 953 60 32

тел. 0432 612 105

м. Вінниця, вул. О. Довженка, 28. каб. №6

521806

«НІБИ ЦЕ ВІН ОБІЙМАЄ МЕНЕ» ЗРОБИЛА ТАТУ З ФОТО КОХАНОГО

Пам'ять про коханого ■ На лівій руці нижче ліктя у неї тату із портретом коханого. Вона робить все, щоб його пам'ятали люди — ініціювала відкриття меморіальної дошки на школі, збрала підписи і подала документи на перейменування вулиці, розмістила петицію на присвоєння воїну звання Героя України

ВІКТОР СКРИПНИК, RIA,
(067)1079091

Її звали Зіна Назаренко, прізвище хлопця, який загинув у бою з рашистами, — Василь Мазур. Вона з Тростянецьчини, він із Калинівки. Позналилися у Вінниці.

«Ми навчалися у Вінниці в училищі №7, — розповідає пані Зіна. — Обоє обрали спеціальність кухаря. Я приїхала після канікул на другий курс, а Вася тільки вступив. Мені було 16, йому на рік менше. З мого села прийшов вчитися хлопець. Його батьки попросили допомогти пристосуватися до нових умов. Він поселився у кімнату з Василем, якого я на той час ще не знала. Пригадую, як перший раз зайшла у їхню кімнату. Тоді побачила Васю. До чого був гарний хлопець! Високий блондин, зелені очі. Дуже молодий, але вигляд обличчя серйозний».

Під час тієї першої зустрічі вони ледь не посварилися. Він не повірив, що вона сказала своє справжнє ім'я. Чомусь, не був певен, що батьки назвали доньку Зіна. Вона відповіла тим само. «Значить, ти не Василь?» — повторила декілька разів. Надалі їхні стосунки можна передати словами пані Зіни: «Він — мій Герой і моє кохання!»

«НЕ МОЖУ ЗАЛИШАТИСЯ В ПОЛЬЩІ, КОЛИ У НАС ВІЙНА»

— Мені дуже хочеться, щоб про Васю знали багато людей, бо він заслуговує на це, — говорить дівчина. — Він міг не йти воювати. Міг не повертатися з Польщі. Планували заробити грошей, повернутися додому, відкрити власну кав'ярню. Війна все змінила.

Приїхали у Калинівку, Вася — одразу у військомат. Хотів підписати контракт, але не пройшов комісію. З часом зробив так, що

аналіз за нього здала інша людина. Про це вже можна говорити, Васі немає з нами...»

Дівчина ще багато розповідала про хлопця. Слухаєш її і розумієш: Василь Мазур справді заслуговує на добру пам'ять. Він був дуже позитивною людиною, свій патріотизм продемонстрував не на словах, а на ділі. Категорично заперечував хабарі і обман, він із тих, хто мріяв змінити країну на краще.

— Та він навіть недопалки не викидав під ноги, — згадує пані Зіна. — Коли поблизу не виявлялося урни для сміття, він клав їх у кишеню. Після його загибелі нам передали його військовий мундир. Промайнула думка: чи справді це він носив цей одяг? Перевірила кишені — і всі сумніви відпали. В одній із них знайшла недопалки.

Зіна пригадує, як вони дізналися про напад рашистів. «Доню, у нас почалася війна, не знаю, коли тепер тобі ще подзвоню», — ці страшні слова Зіна почула від своєї мами з самого ранку 24 лютого 2022 року. Вона з Василем тоді працювала у Польщі. Він був кухарем у ресторані. Зіна також мала роботу за спеціальністю. «Ти розумієш, що я маю бути там», — Василь відклав телефон, пригорнув до себе дівчину. Вона — в сльози! Спершу кричала: «Нікуди ти не поїдеш!», потім благала, умовляла не їхати.

До них зателефонував її батько. Спочатку розмовляв із Зіною, потім — з Василем. Після тієї розмови хлопець перестав шукати квиток до Вінниці. Батько дівчини пояснив йому, що поки нікуди не треба їхати. Сказав, що у військоматах — черги. Але беруть тих, хто має досвід армійської служби. «Ти в армії не служив, тому тобі точно відмовлять з мобілізацією», — ці слова переконливо діяли.

Після того вони поєднували свою основну роботу зі збором

допомоги для наших військових. Готували харчі і продавали їх у місті. Гроші передавали волонтерам. Приймали біженців, давали поради і підказки, як облаштуватися на новому місці. У таких клопотах перебували майже до кінця травня.

«Я не можу більше бути тут, у Польщі, — сказав їй одного дня Василь. — Мені соромно перед тими хлопцями, які на війні. Маю їм допомагати».

«НЕ РОБИ З МЕНЕ ВОЯКУ, Я БУДУ ГОТУВАТИ БОРЩІ»

Вона не могла залишатися одна у чужій країні, хоча він просив не їхати. Першого червня 2022-го вони сіли в автобус, що прямував до Вінниці.

В останній день серпня вони провели його на навчання у Латвію. Він вивчав спеціальність гранатометника. Потім у нього були ще одні навчальні курси. По їх завершенні Мазура зарахували у 59-у бригаду.

День 5 листопада Зіна запам'ятала на все життя. Вона

«Через два місяці плачу я зрозуміла, що досить сліз, треба щось робити у пам'ять про Васю. Дуже не хотілося, щоб про нього забули»

почувалася дуже щасливою. Її коханого відпустили на п'ять днів додому. Тоді вона ще не знала, що це їхня остання зустріч. Можливо, саме тому радість переповнювала її душу й серце від того, що вона поруч із коханим.

Невдовзі після того, як він поїхав, попросив прислати розвантажувальний жилет і термобілизну. Мама Зіни передала хлопцям теплі в'язані шкарпетки, а вона поклала в посылку багато шоколадок. Знала, що любить їх.

Періодично чула його голос у слухавці. Щоразу заспокоював її. Казав: «Не наводь паніку, я варю хлопцям борщ і смажу котлети, роблю те, чого нас з тобою вчили в училищі». Інколи він попереджував, що деякий час не буде зв'язку. Саме про це він сказав їй під час розмови 1 грудня 2022 року.

«Я КРИЧАЛА: НЕ ГОВОРИ, ЩО ЙОГО ВБИЛИ!»

Страшне повідомлення вона отримала 5 грудня 2022 року. Їй подзвонив старший брат Васи-

Зіна і Василь почувалися і далі б щасливими, якби ж не війна... Василь Мазур загинув, не доживши навіть до 22-х років

ля. «Нашого Васюньчика більше нема, — сказав їй. Вона не розуміла, про що йдеться. «В смислі нема?» — перепитала здивовано. — Він загинув, — пояснив брат. — Завтра тіло привезуть».

Від почутого Зіна не стрималася. Каже, кричала у слухавку. Просила повторити, що це неправда, що йдеться не про Васю, що це якась помилка. Вона відпросилася з роботи, на той час працювала у Бершаді, і поїхала до мами Василя в Калинівку.

«Ми з нею до останнього не вірили, що Вася загинув, — продовжує розповідь Зіна. — Навіть коли їхали у військомат, то ще мали надію, що сталася помилка. Він говорив, що у Миколаївській області, а нам пояснили, що загинув у Донецькій. У військоматі показали фото. Я одразу впізнала, хто на ньому. Вася лежав на землі у крові. Але й після цього, коли їхали у морг, все ще думала, раптом, то не він. Дива не сталося».

Василь не дожив навіть до 22-х років: народився 3 січня 2001 року, загинув 4 грудня 2022-го.

ЙОГО ІМ'Я ЗАЧИТУВАЛИ У ХРАМІ У ШОТЛАНДІЇ

Цвинтар — дім — плач — сльози — сон... Зіна каже, так вона жила перші два місяці після похорону. Ще важче було мамі Василя. Перед тим вона поховала чоловіка. Залишилася у будинку одна. Зіна переїхала до неї.

— Через два місяці плачу я зрозуміла, що досить сліз, треба щось робити у пам'ять про Васю, — розповідає дівчина. — Дуже не хотілося, щоб про нього забули. Вирішила шукати будь-яку можливість, аби донести інформацію про нього людям.

Ще є час підтримати петицію

Зіна Назаренко спілкувалася з побратимами Василя Мазура. Їй було важливо дізнатися про те, що кажуть про нього, за яких обставин він загинув. Уже після першої розмови зрозуміла, що ніяких борщів чи котлет він не варив для хлопців. Писав їй про це тільки для того, аби не хвилювалася.

Після таких розмов вирішила створити петицію на ім'я глави держави про присвоєння Василю Мазуру звання Героя

України. Вона розуміє, що люди по-різному сприймають такі петиції. Скільки людей — стільки й думок. Але ті вчинки, які молодий хлопець здійснив, на її думку, заслуговують найвищої нагороди. Петицію вона розмістила 17 липня. Станом на сьогодні вона набрала майже 16 тисяч підписів. До завершення залишається ще більше місяця. Щоб її розглянули, потрібно 25 тисяч підписів.

Потім вона пішла у школу, де навчався Василь. Він закінчував школу №4. Поговорила з директором про встановлення меморіальної дошки. Їй порадили звернутися до міської ради. Врешті-решт, після тривалих процедур дошку відкрили. Зробили це урочисто, за участю учнів і вчителів. Щоправда, виготовили її за власні кошти, але про це не шкодують.

— Разом із нами таку саму роботу робила дружина загиблого Сергія Перегінчука, — говорить Зіна. — Її звали Ольга. Вона військовослужбовець. Спільне горе і спільна справа об'єднали нас. Ми обговорювали текст на меморіальній дошці, добирали кожне слово. Усвідомлювали, що треба написати так, щоб це було зрозуміло і через 10, і через 20, і через 50 чи сто років. Вася любив вірш, в якому є слова «Народ мій є, народ мій завжди буде». Я вирішила розмістити їх на меморіальній дошці. Це на доповнення до біографічних даних. А давайте, ми ще дерева посадимо? Таке спало нам на думку, коли готувалися до відкриття дошки. І не просто посадили, а виготовили таблички. Вони у нас у вигляді шевронів, з написом, який є на прапорі 59-ї бригади — «До Перемоги».

«А що нам поганого Боженко зробив?»

— Вася цікавився історією України і він знав, чіє ім'я носить вулиця, на якій він жив, — говорить пані Зіна. — Розповідав, що Боженко, це більшовицький червоний командир, що він був українофобом, не любив Україну. Вася не раз говорив, що треба зробити так, щоб вулицю перейменовували. Але до цього не доходили руки. Коли почалася війна, то вже не до перейменування.

Зіна вирішила добитися того, що мав зробити її коханий. Почали з

того, що разом із мамою Василя пані Оксаною обійшли будинки жителів вулиці. Говорили про свій намір зробити те, що планував зробити Василь.

— Більшість погодилася перейменувати вулицю з Боженка на Василя Мазура, — каже вона. — Були такі, які запитували, мовляв, що нам поганого зробив Боженко. Дехто казав, що подумає, а тоді підписав листа. Люди різні, кожен має право на свою думку. Тому ми з Оксаною Миколаївною з розумінням поста-

вилися до кожної відповіді. Автор публікації поцікавився у Калинівській міськраді, на якому етапі розгляд питання про перейменування вулиці Боженка на Василя Мазура. «Громадські обговорення уже відбулися, невдовзі питання обговорять на засіданні робочої групи і передадуть на розгляд сесії міськради, — повідомили у міськраді і додали: «Попередньо проблем з перейменуванням вулиці Боженка на Василя Мазура не має бути».

НЕ ВИТРІЩАЙСЯ, НЕ РОЗПИТУЙ, НЕ ЖАЛІЙ, АЛЕ Й НЕ УНИКАЙ

Повага до захисників ■ Через війну, на вулицях України і нашого міста, зокрема, можна побачити чимало військових з інвалідністю. Важливо, щоб українці й українки знали і вміли спілкуватися із захисниками, які пережили важкі поранення і пекло війни. Як не треба реагувати, коли бачите військових із видимими травмами та протезами

ЛАРИСА ОЛІЙНИК,
RIA, (068)0060772

Снайпер із позивним «Філ», під час зачистки лісосмуги в травні минулого року, потрапив із побратимами в засідку. Після поранення й ампутації руки козятинчанин Дмитро Фінашин не раз стикався з ситуаціями, коли люди від нього відверталися, казали недоречні вислови, відчували зніяковілість.

Наш земляк, інші військові, а також лікарі, психологи та реабілітологи дають рекомендації, як не варто поводитися, коли ви зустріли захисника без кінцівки або з видимими травмами.

НЕ КАЖІТЬ «ОДУЖУЙТЕ!»

Герою України Дмитру Фінашину не раз траплялося чути одні й ті самі недоречні слова співчуття.

«Постійно кажуть: одужуйте! А я відповідаю: в принципі, що мені вже? Я одужав. Або ж питають, мовляв, як твоя реабілітація? Я кажу, що у мене не було відновлення, немає що реабілітувати. Займався, звісно. Фізичні навантаження, відновлення тонусу організму, але реабілітації як такої в мене й не було. Мені ампутували руку. Я два тижні пролежав у лікарні в Дніпрі, потім два тижні — у Києві. Виписався — наступного дня пішов у зал. Тобто моє лікування сумарно тривало 28 днів. Одразу після цього я вже був у залі».

Після важкої травми у нацгвардійця не було психологічної травми. Хоча була робота з психологом щодо фантомного болю в ампутованій кінцівці. Проте все позаду, боєць повернувся до лав ЗСУ. Тепер Дмитро Фінашин займається аналізом даних БПЛА. Також вступив до магістратури Академії Національної гвардії.

Але після лікарні захиснику потрібно було звикати до того, що відсутність руки привертає увагу. Герой України в інтерв'ю Нtomadskе розповів, що не варто казати людям, котрі мають каліцтва, аби не поранити й не завдати болю. Також дав рекомендації, як треба поводитися, і чи варто напрошуватися з допомогою.

«Тут, як і всюди, працює просте правило: якщо тебе не просять — не нав'язуйся. Якщо мені треба допомога, я сам не соромлюся й кажу. Приміром, пляшку я відкручу, хіба що буде дуже міцно закручена — тоді я попрошу допомоги».

Він радить: варто діяти обережно, етично, щоб людина не думала, що вона вже ні на що не здатна, щоб не ранили своїм ставленням. Бо не раз ловив на собі співчутливі погляди, а вони якраз не про підтримку. Також варто навчити цьому і дітей.

«НАВЧІТЬ МОЛОДЕ ПОКОЛІННЯ ПОВАГИ ДО ЗАХИСНИКІВ»

Вінничанин Олександр Марков закінчив технікум електронних приладів, потім Вінницький педуніверситет за фахом вчитель трудового навчання. На війні з початку березня 2020-го. Молодший сержант Марков був командиром взводу зв'язку 110-ої окремої механізованої бригади ім. генерал-хорунжого Марка Безручка. Воював на Авдіївському напрямку, де отримав поранення.

— Вийшли танки противника, почали стріляти прямою наводкою, — розповідає військовий. — Я втратив одну ногу, а з іншої відірвало литку. Товариші теж вижили, але їх добряче посікло. На жаль, цього року в їхній блін-

Не варто пильно розглядати людину з вадю обличчя чи з протезом. Навіть тоді, коли вам її дуже шкода і ви їй дуже вдячні

даж потрапила російська ракета С-300, всі загинули.

Три місяці захисник був на візку, довго лікувався. Зараз молодший сержант Олександр Марков своє майбутнє пов'язує з допомогою побратимам.

— Багато таких хлопців перебувають у депресії через думку, що нікому не потрібні, — говорить Марков. — Мій знайомий із Запоріжжя настільки був «на межі», що якби ми не розмовляли один з одним, йому було б значно важче. Зараз він практично в нормі й чітко бачить своє майбутнє. Зрозуміло, що побратимам потрібна підтримка, і я хочу бути корисним їм, і собі, звісно. Ще багато тих самих поранених не знатимуть, куди і як звертатися, як потім з усім цим жити.

Людам, які зустрічають військових з інвалідністю, Олександр Марков рекомендує ставитися з повагою.

— Ця людина не побоялась і віддала частинку себе за Батьківщину. Тому варто до таких захисників проявляти повагу. Особливо нашому молодому

Національний реабілітаційний центр «Незламні». Важливо, щоб українці й українки знали і вміли спілкуватися із захисниками, які пережили важкі поранення і пекло війни

поколінню, — говорить військовий. — Коли заходиш у громадський транспорт, бабуся з палицею швидко підводиться, аби звільнити для бійця місце. А от студенти роблять вигляд, що нікого не помітили, що сидять у телефонах. Певно ще не дійшло. Не потрібно розпитувати, що і як, а просто проявляти повагу. Просто запитати, чи потрібна допомога, але не нав'язуватися. Ми це цінуємо.

«МИ ЩО, НЕ ЧОЛОВІКИ?!»

За словами Антоніни Суприган, заступниці директора з медичних питань Центру протезування та реабілітації «Ортопедсервісцентр», в їх закладі з початку повномасштабної війни протезовані сотні бійців з усіх куточків України. Медицина, яка з колегами поставила на ноги не одного бійця, з власного досвіду знає, як потрібно комунікувати з бійцями, які втратили кінцівки і починають своє життя спочатку.

— Потрібно без жалю спілкуватися з військовими, як із іншими людьми, — говорить Антоніна Суприган. — У них змінюється спосіб життя, але вони ж не змі-

нюються. Інколи ми, жінки-лікарі, намагаємося двері відчинити для хлопців на візках, вони кажуть: «Не потрібно, ми що, не чоловіки?!». Також не варто розпитувати у захисників історії їх поранення, бо вони знову будуть переживати цей біль. Якщо захочуть — самі розкажуть. Багато хто з них накладала собі турнікети, на власні очі бачили поранення, втрати своїх кінцівок. Якщо хочете щось сказати травмованому бійцю, то краще подякуйте, що можемо спати спокійно. Ми нашим пацієнтам кажемо, що не все у нас вийде одразу. Але на ноги з часом стануть усі, головне позитивний настрій і мотивація.

НАЙСТРАШНІШЕ — ЖАЛІСТЬ

Як треба поводитися, якщо бачите людину без кінцівки або з видимими травмами? Рекомендації дає Наталія Козак, психолог і психотерапевт, яка, в тому числі, працює і з кризовими станами військових.

— Спілкуючись із пораненими військовими, я часто чую про те, що найскладніше для них після виписки з лікарні — це бачити реакцію людей на них. Особли-

во, коли травму не побачити не можливо.

І найстрашніше для них відчуття — це жалість. В цей момент вони відчувають себе не героями-захисниками, а неповноцінними каліками. Занадто велика увага до них є теж некомфортно, коли люди озираються навздогін.

І я розумію, що ті відчуття, які вони викликають у перехожих, можуть бути досить ширими, і в їх очах може бути увесь біль, який довелося пройти за час війни, але військові, переважно, сприймають це на свою адресу як жалість.

І, якщо ви бачите військового на інвалідному візку, милицях, і т.д. і у вас з'являються бажання йому допомогти, спочатку запитайте у нього дозволу, чи можна йому допомогти, навіть, якщо ви впевнені, що йому потрібна ваша допомога. Не варто бігти і робити людині добро, якщо воно їй не просто не потрібне, а ще й може образити та нагадати про його неповноцінність.

Замість жалості їм би хотілося відчувати нашу вдячність, повагу та захоплення їхньою мужністю, адже завдяки тому, що вони роблять увесь цей час, ми можемо жити.

Про будь-яку дію чи намір варто запитати

Ветерани і пацієнти Національного реабілітаційного центру «Незламні» розповіли, як не треба поводитися, коли зустрічаєш людину з вадами обличчя чи з протезом.

■ Не витріщайся. Не варто пильно розглядати людину з вадю обличчя чи з протезом. Навіть тоді, коли вам її дуже шкода і ви їй дуже вдячні. Це заставляє ніяковіти й почуватися не комфортно.

■ Не кажи «Одужуй!». Якщо зустріли людину з протезом у публічному місці, то, ймовірно, вона вже одужала. А втрачена кінцівка, на жаль, вже не відросте навіть якщо ви цього будете бажати від щирого серця.

■ Не розпитуй. Наші пацієнти пригадують випадки, коли з ними намагалися зав'язати розмову, щоб продемонструвати підтримку. Інколи люди запитують про історію поранення чи трав-

мування або про деталі реабілітації. Не всім приємно згадувати цей досвід, тому спершу варто запитати: чи комфортно людині розмовляти про досвід поранення чи реабілітації.

■ Не демонструйте жалість. Жаліти когось, співчувати чи відчувати емпатію до травмованої людини, а особливо до наших захисників — це нормально. Проте ці почуття варто проявляти у конструктивний спосіб, наприклад, демонструючи підтримку чи здивування, як добре людина справляється.

■ Не уникайте. Є чимало людей, котрі ніяковіють чи почувуються незручно, коли зустрічають когось із вадами обличчя чи з протезом. Люди не знають, як поводитися, не знають, про що говорити. Травмовані чи протезовані люди є повноцінними членами нашого

суспільства, а дуже часто з особливими заслугами. Їх не можна уникати.

■ Поговоріть із вашими дітками. Найкраще завчасно. Діти часто поводяться безпосередньо. Поясніть їм, що таке протез та звідки він з'явився. Це допоможе вам уникнути незручних ситуацій, коли ви зустрінете когось із вадами обличчя чи з протезом.

■ Комунікуйте. Людські стосунки й людські реакції — це завжди індивідуально. Не можливо напрацювати вичерпний перелік ситуацій і рекомендацій на всі випадки життя. Проте, є одне універсальне правило: про будь-яку дію чи намір варто спочатку запитати. І тільки після отриманої згоди можна продовжувати розмову, підбадьорювати, співчувати чи допомагати. А, можливо, буде краще разом помовчати.

ПРОПОНУЮТЬ ПОВЕРНУТИ ПАМ'ЯТНИК ШЕВЧЕНКУ

Конфлікт із владою ■ Минуло п'ять років, як з Театральної зі скандалом прибрали два погруддя Шевченка. Невдовзі на цьому місці відкрили пам'ятник, присвячений Героям Небесної сотні. І нині, коли історія з бюстами уже стихла, громадські активісти знову кажуть про потребу повернути Кобзаря на місце

ВАЛЕРІЙ
ЧУДНОВСЬКИЙ, RIA,
(063)7758334

До редакції прийшли двоє громадських активістів. Валерій Козяк, який представився членом обласного осередку ГО «Захист дітей війни». І Валерій Степанюк, член правління квартального комітету «Слов'янка».

Вони кажуть, що на Майдан Небесної Сотні треба повернути пам'ятник Тарасу Шевченку. А «Дерево свободи» перенести в інше місце.

Чоловіки демонструють звернення до поліції, яке описує всю проблему з пам'ятником Кобзареві у Вінниці. Його підписали відомі у місті майданівці — Світлана Бевз, Петро Гандурський. І також скандально відомий Віктор Малиновський, який, до слова, є очільником ГО «Вінниччина шановує Тараса Шевченка».

Це ліричний відступ, щоб читачу було зрозуміло, звідки прийшли громадські активісти. А тепер про суть їхньої заяви.

ВЛАДА НЕ ВИКОНАЛА СВОЄ Ж РІШЕННЯ

— Ми тут, щоб домогтися відновлення справедливості, — го-

ворить Валерій Козяк. — Треба, щоб прокуратура відкрила кримінальне провадження за фактом викрадення бюста Тараса Шевченка, покарала винних, знайшла пам'ятник і поставила на законне місце — на площу Театральну.

Питаю, чому саме на Театральній (нині Майдан Небесної Сотні — авт.) має стояти пам'ятник Шевченку?

— На це є підстава — рішення виконкому Вінницької міської ради від 26 лютого 2004 року «Про реконструкцію площі Театральної та встановлення пам'ятника Тарасу Григоровичу Шевченку». Воно і на сьогодні є чинним (але ми в цьому не впевнені, тож подали запит до міськради — авт.), — каже Валерій Козяк.

Валерій Степанюк каже, що саме під пам'ятник Шевченку на Театральній виготовили спеціальний майданчик та закріпили на ньому анкерні болти, які б утримували пам'ятну конструкцію.

— А далі почалося затягування процесу встановлення пам'ятника. Провели два конкурси на найкращий пам'ятник Шевченку, в жодному не обрали переможців. Провели громадські слухання, де пропонували п'ять місць для пам'ятника Кобзареві

Валерій Степанюк (ліворуч) і Валерій Козяк хочуть повернути пам'ятник Шевченку на Театральну площу. Погруддя звідти прибрали, щоб встановити «Дерево свободи», присвячене Героям Небесної сотні

ві — не затвердили жодного місця, — каже Степанюк.

— Я чув таке, що Гройсман особисто був проти спорудження пам'ятника Кобзареві на Театральній. Мовляв, поки він буде мером — у Вінниці пам'ятника Шевченку не буде, — додає Валерій Козяк. — Хоча Олійник (голо-

— «Дерево свободи», яке поставили без обговорень, можна перенести до міськради, — кажуть активісти

ва облради), Моргунов (на той момент секретар міськради) погодилися саме на Театральну.

Громадські організації до 200-річчя народження Кобзаря за благодійні внески від вінничан поставили на Театральній погруддя Шевченкові. Того ж 2014-го міська влада відкрила оновлену Музейну площу з ще одним пам'ятником Шевченку. Його по-

ставили теж за благодійні внески, від Благодійних фондів «Подільська громада» і «Велика родина»

ХОДЯТЬ ДО ПРОКУРАТУРИ, ЯК НА РОБОТУ

Погруддя Шевченка простояло на Театральній до 2018 року. Невдовзі постало питання, що тут можна спорудити пам'ятник Героям Небесної сотні.

— Наскільки я пам'ятаю, учасники ГО «Родина Героїв Небесної сотні» сказали, нехай вінницька громада сама вирішить, де має бути у місті пам'ятник Героям Небесної сотні, — каже Валерій Козяк. — Але влада вирішила по-своєму: вкрали два погруддя Кобзареві, які встановлювали за благодійні кошти громадські активісти, і поставили на його місце «Дерево свободи».

Чоловік додає, що активісти судилися з владою про те, щоб не дозволити їм поставити «Дерево свободи» на тому місці, де мав бути пам'ятник Шевченку. Але програли, бо «нинішнім судам нічого не докажеш».

— Тож ми пішли іншим шляхом: писали до поліції, аби та віднайшла викрадені погруддя та притягнула до відповідальності тих, хто це здійснив, — говорить Валерій. — Натомість дали відписку, що складу злочину немає!

І уже покарати поліцію за бездіяльність активісти вимагають в прокуратурі.

— 3 травня цього року ми ходимо, два-три рази на місяць, на прийоми до заступників прокурора, де заповнюємо картки усного звернення і все на цьому. Нічого не роблять. Вони

боятися, — каже Козяк. — Ми вимагаємо притягнути до дисциплінарної відповідальності поліцейських, домогтися у них результатів розгляду наших попередніх заяв та почати розслідування про зникнення погруддя Шевченка.

У ВІННИЦІ ВЖЕ Є ПАМ'ЯТНИК ШЕВЧЕНКУ. ВІН ПОГАНИЙ?

Питаю, чого вас не влаштовує той пам'ятник Шевченку, який поставили біля Краєзнавчого музею?

— Та це не пам'ятник, це архітектурно-паркова скульптура «Шевченко і діти». Вона невелика, не монументальна. Та ще й знаходиться на відшибі, в глибині Музейної площі. Театральна для вшанування Кобзаря є кращим місцем, — каже Валерій Степанюк.

— А що тоді робити з «Деревом свободи», пам'ятником Героям Небесної сотні?

— «Дерево свободи», яке поставили без громадських обговорень, можна перенести до міськвиконкому, — відповів Валерій Козяк.

— Чому ж звернулися тільки зараз, коли вже минуло п'ять років з дати спорудження «Дерева свободи»?

— Звернулися тому, що на пресу остання надія. Адже прокуратура, поліція, суди та інші інстанції, до яких ми зверталися протягом останніх років, просто ігнорують наше питання. Вони не хочуть повертати пам'ятник Шевченку на його законне місце, як цього вимагає громадськість, — відповідає Валерій Степанюк.

Шукайте рішення в архіві

Ми зверталися по коментар з цієї історії до пресслужби міськради. Зокрема, питали, чи справді є рішення від 26 лютого 2004 року, за яким реконструкцію Театральної мали робити із встановленням пам'ятника Шевченку (у публічному архіві міськради є тільки рішення за 2007-2023 роки — авт.)? Якщо так, то чого його не виконали?

Там відповіли, що серед чинних

посадовців немає тих, хто або ухвалював, або бачив таке рішення «Про реконструкцію Театральної та встановлення пам'ятника Шевченку». Тож порадили звернутися із запитом до архівного відділу міської ради. Що ми й зробили. Як тільки отримаємо відповідь, то дамо її в окремий матеріал.

Опитування

Чи потрібно повернути пам'ятник

Шевченку на Майдан Небесної Сотні?

20% Так, і повноцінний пам'ятник, а не погруддя

36% Так, але після війни. Зараз це не на часі

22% Ні, там вже є Дерево свободи, присвячене Героям Небесної сотні

22% Ні, адже пам'ятник Шевченку є біля Краєзнавчого музею

Всього голосів: 605

SAPSAN

МИСЛИВСТВО, САМОЗАХИСТ,
СЕЙФЫ

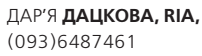
м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 23
тел. (098) 920 49 55

sapsan.vn.ua

МІНІТРАКТОРИ
ВІД 16 ДО 50 К.С.

тел. (068) 872-70-51

Розслідування ■ Днями в мережі розгорнувся скандал навколо українського видавця та військового Влада Сорда. Чому засновника видавництва «Дім химер» підозрюють у шахрайстві та крадіжці 3,5 мільйона гривень?

— Що стосується загалом всієї цієї історії, то в кількох моментах я не правий. Перше — це у ставленні до дівчат. Так сталося, що у мене не вистачило духу сказати «ні» й вчасно це все розірвати. І взагалі я не правий, що все те почав. І плюс: я не правий у ситуації з мінометами, бо вчасно не висвітлив це питання. Але я просто довірився своєму кращому другу, який виявився взагалі не другом.

«ЯКБИ ЛЕЖАВ БІЛЯ ТЕЛЕВІЗОРА, ТО ДОВЕЛОСЯ Б КУПИТИ ЦІПОК»

Робіть, як він! ■ Розповідаємо про унікального фізкультурника — Генріх Зверев єдиний в області спортсмен, який бере участь у змаганнях у віковій категорії 95+. Це не помилка — саме так, 95+. На початку вересня привіз дві золоті медалі з Кубка України з легкої атлетики. Запитали у ветерана, як йому вдалося досягти спортивного довголіття?

ВІКТОР СКРИПНИК, RIA,
 (067)1079091

Генріх Зверев проживає у містечку Іллінці. Його спортивне довголіття викликає здивування і захват! У 95 років брати участь у змаганнях!.. Сам він дивується іншому — звідки ці роки звалилися на його плечі? Не зогледівся — вже сотню розминяв. Не тільки розминяв. Це половина сотого рубежу — 95.

ЗАРАДИ ДРУЖИНИ ПОКИНУВ РІДНІ МІСЦЯ

— Можливо, батьки передали «міцні» гени? — запитуємо спортсмена.

— Довгожителів у родині не було, — каже пан Генріх. — Ні по батьковій, ні по маминій лінії. Якщо не помилюся, один із дядьків прожив на світі трохи більше 70 років. Всі інші, на жаль, залишили цей світ раніше.

Сам він родом з пермського краю росії. В Іллінці приїхав після завершення навчання. Було це давно. У містечку проживає з 1957 року. Весь час працював будівельником. Каже, наш клімат радили лікарі. Щоправда, не для нього. Дружина мала проблеми із здоров'ям. Заради неї покинув рідні місця. Дружина прожила 85 років. Нині з паном Генріхом дочка, зять, внук. Мають власний будинок, але він воліє жити окремо. Тому залишається один у своїй квартирі.

Найчастіше ветеран спілкується з Петром Демидю, викладачем місцевої спортивної школи. Петро Демида познайомився зі

Зверевим, коли приїхав на роботу в Іллінці після закінчення факультету фізичного виховання Вінницького педагогічного інституту. Сорок років минуло відтоді. Дотепер у гарних стосунках. З паном Петром ветеран проводить більше часу, ніж із рідними. Той тренує довгожителів. Їздить із ним на змагання. Пан Петро також неодноразово цікавився у Зверева секретами довголіття. У відповідь чув, що живе, як усі, у харчуванні також не вибагливий. Єдине, на що звертає особливу увагу — на рибні продукти. У дитинстві і молодості їх було багато у раціоні сім'ї Зверевих.

Ветеран не сумнівається, що його роки продовжує рухливий спосіб життя. Особливо заняття фізкультурою і спортом. Не полишає їх з молодих років і дотепер.

— Ви не повірите, у 90 років ми з Генріхом Борисовичем ще на лижах ходили, — каже Петро Демида. — Пригадую, раніше у нашому містечку не було влучнішого стрільця за нього. Він приходив у тир, брав сто патронів і 99 з них клав у «десятку». Займався різними видами спорту. Виконав норматив кандидата у майстри спорту з багатоборства.

Генріх Зверев дуже любить змагання. Майже щороку він з тренером їздить на турніри ветеранів. Були у Києві, Дніпрі, неодноразово виступали у Вінниці, інших містах. У перші два дні вересня нинішнього року в Кам'янці-Подільському проходив Кубок України з легкої атлетики серед ветеранів спорту. Незадовго перед тим, 9 липня, Зверева вітали з 95-річчям з дня

У свої 95 Генріх Зверев отримує спортивні нагороди. Запорукою довголіття вважає рух

народження. Уже тоді донька натякнула, мовляв, з поїздками треба припиняти. Коли настав час Кубка України, жінка не дозволяла батькові їхати з дому. Донька говорила не тільки про його поважний вік.

ОДИНАДЦЯТЬ ШВІВ НАКЛАЛИ НА РУКУ І НОГУ

Навесні на Генріха Зверева наїхав автомобіль. Сталося це на переході в Іллінцях. Одинадцять швів наклали травмованому

Перерв у змаганнях не запланували навіть для такої категорії. Можливо, вважали, що у такому віці ніхто вже не приїде...

чоловікові на руку й ногу. Коли пан Петро прийшов у лікарню, щоб дізнатися, що сталося і яка потрібна допомога, у відповідь почув фразу: «Хотів машину перекинути...» Так жартома відповів постраждалий. Він жартівник і оптиміст по життю.

Саме про цю травму нагадала донька пана Генріха, коли той говорив, що збирається на змагання. Мабуть, він таки не поїхав би, якби не виручив тренер. Пан Петро пояснив жінці, що добиратися будуть автомобілем.

За кермом поїде донька пана Петра. Завезе і привезе додому. Така поїздка збереже сили і час, це ж не автобусом чи маршруткою добиратися.

— Генріх Борисович живе змаганнями, — говорить його тренер. — Йому подобається атмосфера на стадіоні, ритуал нагородження, спілкування спортсменів між собою. Позбавляти його такого задоволення не варто.

Чоловік каже, якщо Борисовичу треба підвищити настрій, варто почати говорити про змагання. Про те, як будемо готуватися, проаналізувати результати попередніх років, порівняти їх з нашими досягненнями...

— До речі, ви запитували про харчування, — продовжує пан Петро. — От що можна взяти з собою з дому в дорогу, коли їдеш на змагання? Найпростіше, звичайно, це бутерброди. Ними й харчуємося. Гарячі страви замовляємо у їдальні. Словом, тут нема чогось особливого.

ТРЕНУВАННЯ — ДВА РАЗИ НА ТИЖДЕНЬ

О шостій ранку 1 вересня виїхали з дому, здолали 250 кілометрів, а о десятій Генріх Зверев уже увійшов у сектор для штовхання ядра. У категорії 95+ він був єдиним учасником змагань. «Силовики» змагалися на стадіоні Кам'янець-Подільського пе-

дагогічного університету. Петро Демида уточнив, що вага ядра для категорії 95+ становить три кілограми. Зверев використав усі чотири спроби. В одній із них результат виявився найкращий — 5,04 метра. Одразу після завершення цієї вправи перейшов в інший сектор — метання диска.

— Організатори мали б подумати про паузу, — каже тренер ветерана. — Адаже на старт виходить людина поважного віку. Але цього разу такого не було, ніяких перерв не запланували навіть для такої категорії. Можливо, вважали, що у такому віці ніхто вже не приїде...

Диск метнув на 11,27 метра. Таких результатів у штовханні ядра і метанні диска, які показав Зверев, ніхто раніше не досягав в Україні у віковій категорії 95+. Так стверджує Петро Демида. При цьому зауважує, що під час підготовки до змагань у пана Генріха були кращі досягнення.

— Торік, у 94 роки, Борисович встановив у цих двох видах світові рекорди, — продовжує тренер. — Ядро штовхнув на 6,56 метра, а диск метнув на 15,20 метра.

Пан Демида згадує, що його «учень» на змаганнях у Кам'янці перебував у центрі уваги. Каже, його мало на руках не носили на стадіоні. З ним фотографувалися, йому не давали спокою журналісти, знімало телебачення.

Не вилежуйтеся на дивані біля телевізора!

— У нас тренування два рази на тиждень, — говорить тренер. — Генріх Зверев не пропускає тренувань. Влітку ми на стадіоні, в холодну пору — у спорткомплексі. Крім того, він ще самотужки тренується. Наприклад, займається скандинавською ходьбою. Робить вправи вдома. Не лежить біля телевізора. Якось ветеран сказав, мовляв, якби лежав біля телевізора, то на старості довелося б купити ціпок, щоб не шпоратися на вулиці.

З його слів напрошується висновок: хочеш підтримувати здоров'я, рухайся! На його думку, не що інше, як постійний рух, є запорукою його спортивного довголіття. Можливо, ще оптимізм, з яким йде по життю. Пан Демида також змагається серед ветеранів. На Кубку України виборов дві золоті медалі у своїй віковій категорії 60+. У нього є гарний приклад для наслідування — його учень.

Втратив око, але не силу духу

У дитинстві Генріх Зверев разом із компанією хлопчиків знайшов боєприпаси часів Другої світової війни. Їхня допитливість могла мати трагічний результат. Щоправда, минулося. Але не без втрат. Генріх залишився без одного ока. Для занять спортом це додаткова перепона. Але він і це долає! Втратив око, але не силу духу. Напередодні Дня фізичної культури і спорту Демиду і Зверева вшанувала мись-

ка рада Іллінців. Вони разом з іншими спортсменами отримали відзнаки міської влади. Генріха Зверева нагородили ще й грошовою премією. Потім було колективне знімку. Він стоїть поруч з іншими спортсменами, набагато молодшими. Для ветерана це дуже важливо — і в 95 залишатися у строю. Без ціпка, та ще й зі спортивною нагородою.

Щотижневик «РІА»
 Свідцтво про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації серія ХМ №1069-427 ПР від 30.06.2020 р., видане Міністерством юстиції України.
 Зареєстрований та видається з березня 1993 року.
 Засновник: ТОВ «РІА Холдинг».
 Видавець з 2006 року — ТОВ «Видавництво «РІА»; адреса: 21032, м.Вінниця вул. Ширшова, 3а

Поштова адреса редакції:
 21016, Вінниця—16, а/с 5808.
 Ця газета надрукована на папері, що наданий нам в якості гуманітарної допомоги та за підтримки компаній: АНРБУ, WAN-IFRA, Agora, Norske Skog, BO "УСЛ" та Kinstellar.
 Замовл. № 230137 Наклад 17 900

Наші координати:
 Вінниця, Хмельницьке шосе, 2а (гот. профспілок, напроти «Книжки»), 6 поверх, e-mail: reklama@ria.ua
Головний редактор:
 Вадим ПАВЛОВ
Випусковий редактор:
 Наталія ПІСКУНІЧЕВА

Газета є членом Всесвітньої Асоціації Новинних Медіа WAN-IFRA
 тел. (0432) 555-111 (багатокалітний)

Редакція не завжди поділяє думку авторів публікацій та не несе відповідальності за зміст реклами та оголошень.
 Літеросполучення «РІА» (в тому числі в сполученні з будь-якими словами та зображеннями), а також графічне зображення вказаного, заборонені до копіювання авторськими правами.
 Інформація для публікацій надається інформаційним агентством ТОВ «Видавництво «РІА»; код ЄДРПОУ 34095069; адреса: 21032, м.Вінниця вул. Ширшова, 3а; свідцтво про державну реєстрацію інформаційного агентства як суб'єкта інформаційної діяльності серія КВ №194-57П від 12.08.2009 р.

Передплатний індекс: 40030.
ВИМАГАЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ В БУДЬ-ЯКОМУ ВІДДІЛЕННІ ЗВ'ЯЗКУ УКРАЇНИ
20MINUT.UA
 Віддруковано в друкарні ТОВ «Прес-Корпорейшн Лмітед» м.Вінниця, вул. Чкалова 12-а тел. (0432)55-63-97, 55-63-98

Художник-оформлювач, слюсар-монтажник, зварювальник на постійну роботу. З/п висока. (067) 730-62-66

Менеджер по оренді в ТЦ «Жовтень». З/п 15000 грн. (098) 827-99-05

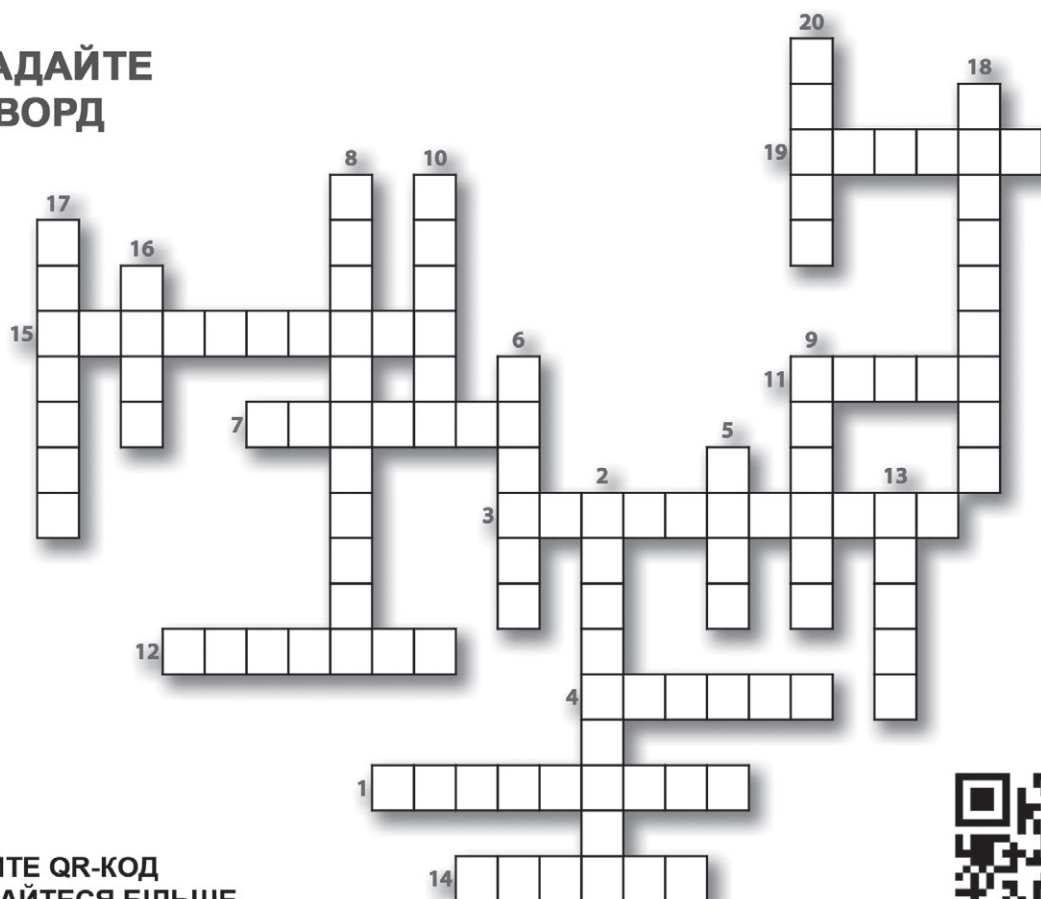
**ОПІКУНКИ-ДОГЛЯДАЛЬНИЦІ В НІМЕЧЧИНУ. ЖІНКИ,
ЧОЛОВІКИ ДО 65 Р. З/П 1100-1700 Є. КОНСУЛЬТАЦІЯ
(096)742-55-02, (093)012-83-93**

Груші «Лісова красуня» дог (068) 369-19-83
КУПЛЮ СЛИВУ, ГРУШУ, ДЕРЕН (КИЗИЛ) ДОГ (068) 412-55-36

- ☐ понеділок з 9:00 до 20:00
- ☐ вівторок — п'ятниця з 9:00 до 18:00
- ☒ субота і неділя - вихідний

ФЕЙК ПІД НОСОМ

РОЗГАДАЙТЕ КРОСВОРД

СКАНУЙТЕ QR-КОД
ТА ДІЗНАЙТЕСЯ БІЛЬШЕ
ПРО НАШ ПРОЄКТ

Проект створено ГО «Криголам» задля підвищення інформаційної безпеки українців і боротьби з неправдивою інформацією, що поширюється в медіа.

ЧЕКАЄМО НА ВАШІ ВІДПОВІДІ ТА ДЗВІНКИ ЗА НОМЕРОМ – 099-256-43-15

ПІДКАЗКИ

- Місто існувало і до наказу Воронцова, перебуваючи ще в складі Османської імперії.
- Російські пропагандисти поширили фейкове відео, на якому домалювали сорочку на монументі.
- Такий фейк активно ширився в 2014 році під час Євромайдану, щоб викликати симпатію до РФ.
- Фото, поширюване як доказ присутності бійців на польському кордоні – відредаговане. Насправді це польські бійці.
- На території нашої країни немає жодної біолабораторії.
- У відео, яке самі ж росіяни й поширили, боксер висловлює слова підтримки Україні. Фейковим є саме переклад відео на російську.
- Стаття про те, що Україна продає військову техніку, вийшла на одному сайті з метою дискредитації і погіршення відносин України зі США.
- Росіяни поширили фейковий наказ про відключення води і газу, який не відповідає нормам нашого законодавства.
- Видання Euronews, на яке посилаються російські пропагандисти, заперечило поширення цього фейку.
- Російська пропаганда перекутила слова посла України в Ізраїлі Євгена Корнійчука, який попередив, що саме РФ може вдатися до провокацій в Умані.
- На Азовсталі не було американських військових.
- Міністерство охорони здоров'я України не повідомляло про спалах захворювання в українських шпиталях.

- На території релігійного комплексу проходитиме частина проекту духовної реабілітації бійців, але не передача його у власність.
- Російська пропаганда традиційно на осінь розкручує фейки, що Європа замерзне без російського газу.
- За словами заступниці міністра оборони Ганни Маляр, після оприлюднення у ЗМІ місця переведення 82-ї бригади «по ній прилетіло п'ять разів». Цим обумовлене обмеження доступу медіа до гарячих точок на фронті.
- Росіяни перекутили інформацію, озвучену на Кримській платформі, де обговорювали плани відбудови.
- Ворожий наратив поширювали кремлівські ресурси, щоб вказати на нестачу мобілізаційного ресурсу в Україні.
- Пропозиція Хрущова (підтримана Президією ВР СРСР) була обумовлена складною економічною ситуацією, яка склалася на той момент на півострові.
- Вигадки про полк «Азов» – частина російської пропаганди, спрямованої на дискредитацію ЗСУ.
- Інформація про повторний полон датована 19 серпня, а вже 23 серпня борець вітав підрозділ особисто.

Розгадайте кросворд та отримайте ПОДАРУНОК!

Щомісяця ми обиратимемо одного переможця після отримання відповідей на кросворд та розмови по телефону.

Кожен переможець отримає подарунок — книжку «Це не пропаганда. Подорож на війну проти реальності» відомого дослідника Пітера Померанцева і набір смачних крафтових продуктів від українських виробників.

ПИТАННЯ

- Місто-курорт на півдні України, яке, згідно з імперською пропагандою, заснував князь Воронцов.
- Традиційна українська сорочка. Пропагандисти РФ вигадали, що в неї столична влада одягла монумент Батьківщина-мати.
- Місто в Криму. За вигадкою розпропаганди США хотіли поставити там базу НАТО, щоб посварити братні народи.
- Приватна військова компанія в РФ, яка брала участь в операціях у Сирії та Україні. Згідно з фейком росЗМІ у липні її бійці були на польському кордоні.
- Тварина, що може літати. Згідно з росфейком Україна мала використати їх для ураження біозброєю РФ.
- Боксер зі світовим ім'ям, який, за вигадкою розпропаганди, закликав Зеленського боротися з наркозалежністю.
- Країна, яка має проблему з діяльністю наркокартелів. РосЗМІ стверджують, що саме туди Україна продає західну військову техніку.
- Офіційне місце набору на військову службу. Згідно з вигадкою росЗМІ, в Тернополі за неявку в цю установу відключають у будинках газ і воду.
- Національний символ держави. Росіяни вигадали, що українці побили в Німеччині чоловіка, бо переплутали російську символіку на ньому зі словенською.
- Єврейські паломники, які приїждять в Умань на святкування юдейського нового року. Розпропагандисти поширюють фейк, що українці готуються їх обстріляти, щоб змусити Ізраїль передати ППО.
- Обмеження свободи військового. Кремлівська пропаганда поширила фейк, що гарнізон Маріуполя евакуювався в обмін на вихід з міста військових США.
- Хронічне захворювання печінки, яке, згідно з фейком розпропаганди, масово поширюється регіонами України через антисанітарію у військових шпиталях.
- Комплекс релігійних споруд у Києві, які нібито передадуть у власність бійцям «Азову». Про це заявляють розпропагандисти.
- Пухнастий домашній улюбленець. Ними, на думку російських пропагандистів, повинні грітись європейці взимку.
- Працівники теле-радіо, друкованих та онлайн ЗМІ, яким, за словами кремлівських пропагандистів, Закарпатський заборонив відвідувати фронт, щоб не розкривати втрати ЗСУ.
- Окупована частина України, яку Зеленський, згідно з фейком росЗМІ, продав Заходу в переддень Незалежності.
- Громадяни, які тікають із країни через загрозу життю. Росіяни вигадали фейк, що з таких українців формуватимуть добровольчі батальйони в ЄС.
- Презент на визначну подію. Російська пропаганда так називає рішення М. Хрущова (насправді не тільки його - ред.) про передачу Україні Криму в 1954 р.
- Уособлення зла в релігії та культурі. РосЗМІ стверджують, що йому поклонялись бійці полку «Азов».
- Позивний видатного командира «Азову», якого, згідно з вигадкою розпропаганди, повторно взяли в полон.

Чекаємо на ваші відповіді та дзвінки за номером – 099 - 256-43-15.

ВИСТАВКА 4D-КАРТИН ПРО ГЕРОІВ ЗДОБУЛА РЕКОРД УКРАЇНИ

Вражаюче! ■ За допомогою 30 тисяч дерев'яних кубиків вінничанин Володимир Лапшов відтворив історії Героїв і головні події за 19 місяців повномасштабної війни. Виставку унікальних робіт відзначили рекордом України. Автор планує далі показати її у всіх українських містах та за кордоном

ВАЛЕНТИНА КИРИЛЬЧУК,
RIA, (096)3145155

Благодійна виставка унікальних 4D картин «І мертвим, і живим, і ненародженим...», яку у ці вихідні вінничани і гості міста могли побачити просто неба біля Вежі на Європейській площі, не залишила байдужим жодного глядача.

Біля портрета Олександра Мацієвського, одягнений у цивільне, але з військовою сумкою у руках, довго стоїть молодий чоловік, вдивляючись в очі воїну, якого розстріляли за фразу «Слава Україні». Стоїть, дивиться і перед відходом торкається картини, як знак шани і того, що попри загибель Герой живий у наших серцях...

— Як вам виставка? — питає тележурналістка глядача поруч.

— Вразила. Бо я знав цих людей, — каже чоловік.

Виявляється, він — військовий, розвідник і командир роти у 59-тій бригаді. Вадим Вишинський підходить до портрета вінницької снайперки Ольги Гранецької.

— Ольга була завжди весела, завжди рвалась вперед до бою. І в неї дуже вдало виходило стріляти. Вона попадала з таких дистанцій, із яких навіть професійні

снайпери не могли стріляти. У неї була витримка, ціль і вона до неї йшла. Була щирою українкою... Вважаю, дуже доречно зараз проводити такі виставки. Тому що люди, які знаходяться у мирних містах, не відчувають, що там відбувається. А дані картини дають можливість проникнутися тією атмосферою, відчути серцем. Дай Бог, щоб це не було на очах у людей. Але має бути розуміння, що в країні все ж таки війна і не треба сидіти по клубках і барах та пити пиво. Ми маємо згуртуватися, щоб бути одним-єдиним цілим.

За два дні виставки, зізнається автор робіт Володимир Лапшов, побачив і пережив чимало дуже зворушливих моментів.

— Люди дивились на картини, у яких історії наших Героїв і наших міст — і ділились незліченною кількістю своїх власних історій, які пережили з початку повномасштабного вторгнення, — говорить Володимир Лапшов. — Так що ми домовились із департаментом культури, що найближчим часом цю виставку окремо покажемо у холі Вінницької міської ради.

Кожну картину Володимир Лапшов складає із понад півтори тисячі дерев'яних кубиків. Як «пкселі» — символ форми українських військових. Як «пазли» єдиного

цілого: коли маємо один біль і одну головну мету на всіх.

За виняткову авторську техніку виставка Володимира Лапшова здобула рекорд України, як «Перша в Україні виставка картин із стереоскопічним ефектом, складених за допомогою 30000 дерев'яних кубиків».

— Нам було дуже приємно саме у День міста реєструвати рекорд у Вінниці. Тим паче, що це надзвичайно рідкісна і найбільш почесна номінація, адже починається зі слова «перша». Це унікальна подія, адже такого ще не було! — говорить керівниця Національного реєстру рекордів України Лана Ветрова. — Картини надзвичайно вражають, а виставка дуже відповідає сьогодиншньому часу. Не знаю, як кому, але за відчуттями особисто мені було непросто її дивитися. Тут наше життя у час війни...

На кубики митець порізав «трофеї» від воїнів: ящик з-під снарядів, табурет, на якому росіяни сиділи у танках

Цікаво, що попри повномасштабну війну, кількість рекордів в Україні не лише не зменшилась, а навіть збільшилась.

— Ми зі здивуванням констатуємо, що під час війни дійсно рекордів стало більше, — говорить Лана Ветрова. — Але помітно, як змінилася категорія, відбулося переформатування цих рекордів. На перший план виходять рекорди саме патріотичного характеру, а також силові, у яких українці вкотре заявляють на весь світ, що ми — сильна і нездоланна нація. Всі рекорди зараз направлені на той меседж, який українці

Свої картини Володимир називає 4D-проекційними. Відзначає: «четверта D» — це душа кожної людини, яка побачить ці роботи, не зможе залишитись осторонь

хочуть донести всьому світові: що ми переможемо. І, власне, ця виставка також саме про це.

Над створенням своїх незвичних картин вінничанин Володимир Лапшов почав працювати з найперших днів повномасштабної війни рф проти України.

— У гаражі влаштував майстерню, де ночами після роботи працював і жив, — каже Володимир Лапшов. — Як письменники «пишуть у стіл», так і я просто відтворював у картинах історії наших Героїв-військових, льотчиків, медиків, волонтерів і дітей та всі найбільші моменти повномасштабної війни: знищені Маріуполь та Ізюм, Бучу і «Мрію» у Гостомелі, теракт у рідній Вінниці. Крайня моя робота присвячена всім, хто рятували життя людей на Херсонщині після підризу окупантами дамби Каховської ГЕС... Дуже хотів би, аби це була не крайня, а остання картина, присвячена війні і болю українського народу. Та боротьба триває.

Аби відзначити ті країни, які найбільше допомагають Україні у найважчий час війни, за задумом автора, на виставці всі картини були завішані прапорами союзників. А безпосередньо у кожній картині буквально присутні частинки різних регіонів України. Як розповідає Володимир Лапшов, деревину для робіт воїни передавали йому з передової, друзі-волонтери привозили з прифронтових міст, а також сам автор збирав матеріал під час волонтерських поїздок у деокуповані та прикордонні міста.

— Для мене було принципово, аби у кожній роботі була частинка сходу, півдня, заходу, півночі й центру — вся наша соборна й неподільна Україна, — зазначає Володимир Лапшов. — Зокрема, тут є деревина, привезена із Бучі, Херсону, Чорнобаївки, Мостиськи, що для багатьох жінок, дітей і літніх людей була крайнім українським містом перед вимушеним виїздом за кордон. Також на кубики я порізав передані воїнами «трофеї»: ящик з-під снарядів, які хлопці забрали у росіян. Був навіть дерев'яний табурет, на якому вони сиділи у танках, дошки, які використовували у своїх окопах.

Правду про війну рф проти України і свої роботи Володимир Лапшов після рідної Вінниці планує показати у всіх містах України. У мистецький тур «На перехресті ПЕРЕМОГИ» вирушить вже з нового тижня.

— Мене також вже запрошували показати виставку за кордоном, та найперше я хочу поїхати у Херсон, Харків, Чернігів, Львів — побувати у всіх-всіх наших українських містах, де зараз є змога показати виставку, — каже митець. — Що ж до закордонних презентацій, то, звісно, маю велике бажання, в першу чергу, потрапити у Брюсселі до штаб-квартири НАТО і Європейської комісії. А також у Нью-Йорку до штаб-квартири ООН, щоб вони побачили наших Героїв, дітей і наші зруйновані міста. Тому що вони досі чомусь не бачать геноциду українського народу... Але ми все одно переможемо! Це стовідсотково.

Про автора виставки

Володимир Лапшов — вінницький митець, волонтер та громадський діяч, який із 2014 року активно долучився до волонтерства. У найперші місяці повномасштабної війни допомагав з евакуацією — вивозив до польського кордону родини з дітьми та українців похилого віку з

Бучі, Борисполя, Гостомелю, Сум, Запоріжжя, Житомира та Вінниці. Володимир Лапшов також є головою громадської організації «NEW UKRAINIAN WAY». Із друзями та колегами-волонтерами неодноразово доставляв автомобілі, засоби захисту та амуніцію воїнам на пере-

дову, привозив гуманітарну допомогу цивільним у прифронтові та деокуповані міста, а також постійно передає все необхідне пораненим військовим у шпиталі. У цивільному житті Володимир Лапшов працює приватним підприємцем у IT-сфері.

РЕКЛАМА

Пізнай світ IT разом із Школою Хакерів

HACKERS' SCHOOL

Для дітей від 9 до 16 років

Набір вже розпочався!

Телефонуй: 067-431-19-21

Реєстрація на сайті:

hack.intita.com

ТИМЧАСОВЕ ПРОЖИВАННЯ:

зі всіма зручностями

одномісні; трьохмісні;
двомісні; чотирьохмісні номери

Центр міста, біля центрального парку!

Надаємо весь комплект документів!
Ціни Вас приємно здивують!
Чекаємо на Вас!

Довідка за тел.:

(067) 79 75 779; (050) 46 10 892
(0432) 67 32 77; (0432) 66 04 42

516046

ЗІБРАЛИ ПОНАД ДВІСТІ ТИСЯЧ ТА ПЕРЕДАЛИ ЇХ ЗАХИСНИКАМ

Добра справа ■ Завдяки проведенню благодійного ярмарку в одному з навчальних закладів Тяжилова вдалося зібрати чималу суму для потреб військових. Поговорили з учнями та ученицями про важливість таких заходів і те, чому діти мають брати у них активну участь

МИХАЙЛО КУРДЮКОВ,
RIA, (095)1039671

На шкільному подвір'ї купка першачків піднімає над головою коробку з двомастами тисячами гривень та починає скандувати: «Перший-Б, перший-Б, перший-Б». «Слава Україні!» — каже після цього один із малюків. «Героям Слава!» — відповідають усі присутні. Приблизно так підбивали підсумки благодійного ярмарку, що його провели у ліцеї №27.

Захід відбувся 5 вересня у Міжнародний день благодійності. Чи не весь двотисячний освітній заклад та батьки ліцеїстів об'єдналися навколо цього дійства. Вони пекли, варили, крутили, смажили, ліпили, готували різноманітні страви — усе це заради того, аби зібрати якомога більше коштів.

— Вперше такий ярмарок ми провели навесні. Тоді вдалося зібрати 170 тисяч гривень. Цього разу ми перевершили самі себе — виторгували 221 тисячу гривень, — розповідає заступниця директора ліцею Богдана

Лютюк. — Робимо це заради майбутнього наших дітей та України. Невдовзі на ці кошти придбають чимало корисного для наших оборонців.

Зібрані кошти передали громадській організації «Загартовані серця», що опікується військовими від початку повномасштабної війни. Один із засновників ГО волонтер Олександр Царевський розповідає, що гроші направлять на придбання квадрокоптера для 59-ї окремої мотопіхотної бригади, буржуйок для азовців із 3-ї окремої штурмової бригади та закуплять інфузомати та монітори пацієнта для хлопців та дівчат із 32-ї бригади, які займаються евакуацією поранених з передової у тилі госпіталі.

Дізнавшись, куди направлятимуть зібрані кошти, до ярмарку приєдналася більшість ліцеїстів. Вони зізнаються, що їм приємно бути дотичними до майбутньої перемоги України.

— Такими заходами ми подаємо першокласникам приклад, прищеплюючи їм любов та повагу до наших ЗСУ. Крім того, ми збрали чималу суму, яка піде на придбання корисних речей для

оборонців, — розповідає учень 11 класу Ілля Мотайлов. — Мої батьки військові. Коли вони дізналися про ярмарок, то одразу дали мені кошти, щоб я міг тут закупитися, таким чином долучившись до збору.

Після 11-го класу Ілля планує вступати до Харківського університету Повітряних сил. Батьки, каже він, схвалюють його вибір. Над майбутньою спеціальністю ще думає, але свого кумира, зізнається, вже давно знайшов — військового льотчика Вадима Ворошилова з позивним «Карая». Саме він минулого року захищав небо над Вінницею від ворожих

«Поки наші воюють там — ми тут також маємо їм чимось допомагати. Наш ярмарок — це хороший приклад, як це можна зробити»

ракет та дронів-камікадзе.

Товариш хлопця з паралельного класу Владислав Буткалюк також зізнається, що бачить себе у військовій справі. Однак над конкретною професією ще думає.

— Поки наші воюють там — ми тут також маємо їм чимось допомагати. Наш ярмарок — це хороший приклад, як це можна зробити. Військовим, думаю, дуже приємно, що діти можуть збирати для них такі суми, а потім купувати дрони, аптечки та інше, що дійсно рятує життя. Хочу, щоб всі робили щось, що допомагатиме нашим захисникам триматися, — каже Владислав.

Учні та учениці ліцею №27. Завдяки їм, їхнім батькам та педколективу вдалося зібрати 221 тисячу гривень для наших військових

Його однокласниця Домініка Лютюк говорить, що в ліцеї навчається чимало дітей, чий батьки зараз захищають Україну. Дідусь дівчини також військовий. Вона каже, що йому дуже приємно усвідомлювати, що онука активно долучається до підтримки ЗСУ.

— Ми всі зараз маємо навчатися для того, щоб в майбутньому відбудувати та розвинути Україну. Війна та допомога армії має стояти на першому місці для кожного з нас. Лише так ми переможемо, — міркує Домініка. — Мабуть, не було людини, яка б прийшла на ярмарок і нічого не придбала. Все було смачно, за доступною ціною і всі розуміли, заради чого це робиться. Особливо приємно було спостерігати, якими активними були мами

учнів початкових класів: вони відпрошувалися з роботи та готували чимало смачного. Завдяки їм вдалося зібрати чимало коштів.

Однією з таких була Юлія Марченко, мама учениці 2-го класу. Жінка говорить, що за дві години їхній клас продав смаколиків на кілька тисяч гривень.

— Як пекарка я не дуже, тому беру харизмою. На ярмарку я продавала все, що напекли ті святі жінки. У підсумку вишло 4190 гривень, — розповідає усміхнена Юлія. — Мій чоловік 18 місяців на війні, тому збором коштів на армію я займаюся регулярно. Дуже приємно, що наші діти також залучені до корисної справи і щиро намагаються допомогти.

Ромчик, який дивом вижив після ракетного обстрілу Вінниці, повернувся з Німеччини в Україну

ЛАРИСА ОЛІЙНИК, RIA, (068)0060772

Після року перебування в Німеччині, повернувшись до Львова 8-річний Роман Олексів з батьком. В Європі хлопчик лікувався після важких травм, отриманих під час ракетного обстрілу Вінниці. Рома має ще не менше двох років носити на обличчі спецмаску, його чекають операції. Проте, вже 1 вересня Ромчик пішов до рідної школи, у свій рідний клас. Також він відновив уроки бальних танців та гри на баяні.

Перед початком навчального року хлопчик з батьком Ярославом багато гуляли Львовом, насолоджувалися теплими днями. Відвідували концерти класичної музики, презентації книг. Також Роман побував на концерті «Шампанські очі», присвяченому 55-річчю Кузьми Скрябіна.

«У кожної людини є мрії, які хочеться втілити в життя. Протягом року, коли Роман боровся за своє життя, великим стимулом роботи над собою були його мрії, які він одну за одною записував у свій особистий щоденник. І

от здійснилась ще одна мрія Романа» — у Фейсбуці розповів тато Ярослав Олексів.

Нагадаємо, 14 липня 7-річний Роман Олексів разом із мамою Галиною очікували на прийом у лікаря в клініці «Нейромед» у Вінниці. О 10.40 російські війська здійснили ракетний удар по Будинку офіцерів. 29-річна жінка загинула на місці. Рома бачив це на власні очі.

Того дня хлопчик отримав важкі опіки: обгоріли обличчя, спина, руки, ноги. Крім того у нього була черепно-мозкова травма та відкритий перелом плеча, постраждали внутрішні органи. Вінницькі лікарі, яким вдалося стабілізувати його стан, говорили, що вирішальними будуть перші кілька діб. Рома їх пережив.

Після цього його перевезли до Львова. У Першому медичному об'єднанні міста тоді уточнили: близько 45% тіла Роми покривають зовнішні опіки, ще 35% — внутрішні. Опіки були настільки глибокими, що подекуди сягали кісток. А кілька осколків від ракети застрягли у Роми в черепі.

Коли стан Романа вдалося стабілізувати, його перевезли до Дрездена. Те, що хлопчик житиме, німецькі лікарі змогли впевнено сказати лише у вересні. Хлопчик переніс 31 операцію, однак на цьому хірургічні втручання не закінчилися. Попри наслідки важких травм, Ромчик ходить і навіть бігає.

Повернення до України для Романа та Ярослава є приємним моментом: хлопчик повернувся до рідної школи, рідних і друзів, батько — у Львівську національну музичну академію ім. М. Лисенка, де працював разом із дружиною Галиною. Водночас це додає нових завдань. У Німеччині дорогі операції хлопчика покривали страхові поліси. В Україні прийдеться лікуватися за власний рахунок, а йдеться про сотні тисяч умовних одиниць.

— Нам потрібно було або залишатися в Німеччині, або жити в Україні, але шукати кошти на лікування, — каже батько постраждалого хлопчика. — Найближчим часом у Роми не планується жодних операцій. Нині нам потрібно

Роман Олексів з батьком Ярославом. Після року лікування та реабілітації від наслідків ракетного удару, 8-річний хлопчик повернувся з Німеччини до рідної України

лише спостерігати за його шрами. Операції ще будуть і не одна. Але це не раніше, ніж за пів року, а то й за рік. Буде пластика обличчя, пересадка волосся, реконструкція вух. Одна операція коштує від 150 до 200 тисяч євро. Ми

сподіваємося, що наша держава зможе профінансувати подальші операції вже в Україні. У Львові також є дуже хороші лікарі, є можливості для необхідної нам реабілітації. В Міністерстві охорони здоров'я обіцяють допо-

НЕ ЗНАЙШЛИ ПРИЧИН — ШУКАЮТЬ ГЛИСТИ

Крайні ■ Багато хвороб у дитячому і дорослому віці мають об'єктивні проблеми з діагностикою та лікуванням. Щоб їх хоч якось вирішити, на допомогу приходять глисти — на цих малих і не дуже паразитів, списують всі гріхи. Що і де потрібно досліджувати, якщо ви шукаєте в дитини глисти, розповідає інфекціоніст

АЛЬОНА РЯБОКОНЬ,
RIA, (067)4333535

Атопічний дерматит, поганий апетит, періодичні болі в животі, випадіння волосся...

Одним словом, якщо взяти будь-який хворобливий стан дитини, трішки складніший за банальні двотижневі соплі — це може конкретно виснажити, всіх. Тож не дивно, коли після тривалого і безнадійного скитання від одного лікаря до іншого, рано чи пізно у батьків (або у чергового лікаря) виникне фантастична ідея — а чи не пошукати нам глистів.

За словами інфекціоніста Євгена Щербини, біда не стільки в тому, що бідні глисти не винуваті в тому, що дитина має проблеми, наприклад, зі шкірою. Біда в тому, що глисти звинувачують у всіх можливих бідах і нещадно з ними воюють навіть тоді, коли вони просто фізично відсутні в організмі.

ТУПИКОВИЙ ШЛЯХ ПАЦІЄНТА

— Найчастіше це відбувається так: мама звертається до лікаря з конкретною проблемою у дитини, нехай це буде «гусяча шкіра» — прояви фолікулярного кератозу на щоках і руках, — розповідає інфекціоніст. — Лікар після огляду робить невтішний вердикт: «На герпеси здавали, на токсоплазмоз здавали, карти Таро розкидували — нічого нема. Залишилось одне — глисти». І щоб їх знайти, нам треба відразу здавати кров, бо в калі їх не побачать.

Звісно, мама йде і здає дитині аналіз крові на IgG до широкого переліку паразитів. Тому що напередодні вона перевірила слова лікаря в інтернеті. І дійсно, глисти треба шукати тільки по крові. Результат аналізу не здивував — позитивні IgG до аскарид, ехінококу і трихіNELI.

— Колеги, які в темі, дуже здивуються, звідки візьмуться одночасно дві доволі рідкісні в нашій країні хвороби — ехінокоз та трихінельоз, та ще й з аскаридозом зверху, — каже лікар. — А відповідь дуже проста: аналіз крові на IgG до паразитів дуже часто дає хибнопозитивні результати.

Якщо глисти знайшли, лікар радить запам'ятати наступне — не існує універсальної таблетки від усіх глистів

Тобто в організмі немає насправді ніяких ехінококів чи трихінел, а просто тест-система помилково сплутала антитіла до якихось інших збудників (тому що безліч інших вірусів часто мають схожу структуру з антитілами паразитів), і видала позитивний результат.

При тому, що ніяких інших ознак цих хвороб навіть і близько немає. І замість того, щоб відвести дитину в іншу лабораторію, перездати аналіз, і побачити скоріш за все негативний результат, їй починають давати доволі агресивне і не потрібне лікування.

Домашні тварини не можуть бути джерелом зараження геогельмінтами. Профілактику треба робити самим тваринам, а дітей не чіпайте

НЕ ТРЕБА ТАК РОБИТИ

— Якщо ви хочете перевірити чи має дитина глисти, здавайте відповідні аналізи на ті паразити, які фізично зустрічаються в Україні, — розповідає Євген Щербина. — Найчастіше з кишкових паразитів у нас можна зустріти: аскариди, лямблії та гострики.

Для перших двох видів паразитів (аскарида, лямблії) потрібно здавати аналіз калу на яйця глистів та цисти найпростіших. І робити це варто три рази з будь-яким інтервалом. А на гострики потрібно два рази зробити зішкріб з перинатальних складок на ентеробіоз.

Набагато рідше можна зустріти позакишкових паразитів, які живуть не в кишківнику (і їх відповідно неможливо знайти в калі), а в інших органах. Основний такий паразит, що зустрічається на території України — токсокари. Для них використовують аналіз крові на антитіла, адже інших варіантів немає.

— Але ніколи не використовуйте аналіз крові для виявлення антитіл до аскарид та лямблій, — каже лікар. — Цей аналіз часто дає хибнопозитивний результат. Та головне, що цей аналіз не дасть відповідь на запитання, коли саме дитина контактувала з

цими паразитами — можливо це було місяць тому, а можливо два роки тому, і цих паразитів вже давно немає в організмі.

ТОЖ ПАМ'ЯТАЄМО...

— Кишкових паразитів ми шукаємо в першу чергу в калі, — каже інфекціоніст. — Якщо є підозра на аскаридоз, але в калі нічого не виявили за допомогою трикратної мікроскопії (тричі зданий аналіз калу з довільним інтервалом, — авт.), значить там просто нічого немає.

І це означає, що батькам потрібно пошукати інші причини тривалих болів у животі та поганого апетиту у дитини. Якщо ж глисти знайшли, варто запам'ятати наступне — не існує універсальної таблетки від усіх глистів. А чи лікувати всіх членів сім'ї, якщо в дитини знайшли глисти — залежить від типу знайдених паразитів.

— Якщо ми говоримо про гострики (ентеробіоз), тоді потрібно пролікувати всіх людей в сім'ї, треба також провести ретельне прибирання в оселі. От котів, собак, і іншу живність можна не чіпати, — каже лікар. — Якщо ж мова про діагностований аскаридоз, тут потрібно лікувати лише хворого, всіх інших не треба.

КОРОТКО

Про інсульти

■ Вінницька обласна військова адміністрація повідомила, що у медзакладах області пролікували понад 3500 пацієнтів з інсультом. Як зазначають у департаменті охорони здоров'я та реабілітації ОВА, зростання кількості інсультів пов'язане з багатьма факторами, зокрема, й повномасштабною війною. Лише за шість місяців цього року померло 445 осіб. Лікування гострого мозкового інсульту оплачує держава. У Вінницькій області дев'ять медзакладів мають контракт із НСЗУ за пакетом «Медична допомога при гострому мозковому інсульті». Саме у ці заклади має доставляти пацієнтів із підозрою на інсульт швидка допомога: Вінницька міська клінічна лікарня ШМД, Вінницька міська клінічна лікарня № 1, Бершадська окружна лікарня інтенсивного лікування, Жмеринська центральна районна лікарня, Могилів-Подільська окружна лікарня інтенсивного лікування, Немирівська міська лікарня, Хмельницька центральна районна лікарня, Ямпільська територіальна лікарня, Вінницька психоневрологічна лікарня імені академіка О.І. Ющенка. Однак є випадки, коли пацієнтів з інсультом доправляють у заклади, які не мають відповідного пакета на надання допомоги. — Ситуація, коли пацієнта залишають у лікарні, в якій відсутні необхідні лікарські засоби або високотехнологічне обладнання для діагностики та лікування, є неприпустимою. За шість місяців цього року понад 500 пацієнтів були доставлені у заклади, які не мають відповідного пакета на надання допомоги при інсультах. Наші фахівці розбиралися із цими випадками. Ми продовжуємо працювати над покращенням якості медичної допомоги при інсультах, — зазначила директорка профільного департаменту Ольга Задорожна.

РЕКЛАМА

**ПРОГРЕСИВНА
ІТ-ОСВІТА
ОНЛАЙН!**

Вінницька ІТ-Академія

СТАНЬ

- ПРОГРАМІСТОМ
- ТЕСТУВАЛЬНИКОМ
- WEB-ДИЗАЙНЕРОМ
- PROJECT-MENEDJEROM

ГАРАНТОВАНО!

067-431-19-21
ITA.IN.UA

**Підприємству на постійній основі
потрібні працівники наступних професій:**

- Різнорабочі;

- Пресувальники;

- Слюсар-гідравлік;

- Агломераторники;

Заробітна плата висока !!!

м.Вінниця, детальна інформація за телефонами:

(067) 430-97-84	(098) 012-01-00	(098) 917-47-04
(098) 529-82-23	(093) 503-49-09	(096) 696-58-60

Бакалаврська програма підготовки айтішників рівня — Middle від Вінницької ІТ-Академії

БЛОГ

ПРЕСЛУЖБА ВІННИЦЬКОЇ
ІТ-АКАДЕМІЇ

У сучасному світі ІТ-індустрія швидко змінюється та розвивається. Нові технології, підходи та рішення роблять її надзвичайно динамічною. Однак постає питання — чому індустрія надає більшу перевагу middle-спеціалістам, а junior-ам все важче знайти роботу?

Відповідь проста — вимоги до junior, які були ще декілька років тому, вже не закривають потреби сучасної ІТ-індустрії. Розвиток технологій створює потребу у більш глибоких та широких знаннях, а також умінні розв'язувати складні технічні проблеми.

ІТ-індустрія швидко розвивається і на ринку все більше спеціалістів рівня middle, серед яких компанії можуть обирати найкращих. Зважаючи на це, компанії частіше шукають спеціалістів рівня middle, а початківцям необхідно ще інтенсивніше і наполегливіше покращувати свої практичні навички.

Але тоді з'являється наступне питання — чому компанії не готують своїх middle-спеціалістів з джунів? Причина — в часі та фінансах — нічого особистого... Підготовка мідла з джуна вимагає інвестицій у час, гроші та ресурси. Компанії можуть вважати, що ефективніше та економічніше залучити вже готового middle-спеціаліста з потрібним досвідом та знаннями, ніж інвестувати у тривалий процес навчання та підготовки. Але частіше це зумовлено швидкістю та терміновістю. Компанії часто знаходяться під тиском з боку замовників або конкурентів та потребують від своїх спеціалістів негайного вирішення завдань.

Як стати middle-спеціалістом? І чи можливо навчитись цьому на курсах?

Стати middle спеціалістом на коротких курсах — неможливо! Перш за все, middle рівень вимагає від людини певного практичного досвіду та розуміння різних сценаріїв роботи. Ці навички формуються під час роботи над різноманітними

Бакалавр Комп'ютерних наук

Стань айтішником рівня Middle

проектами та в результаті вирішення реальних технічних завдань. Тому в умовах зростаючих вимог виникає потреба в якісній підготовці.

На думку викладача Вінницької ІТ-Академії Віталія Богданюка: «Мідл розробник — це спеціаліст середнього рівня, який має достатній досвід та навички для САМОСТІЙНОГО вирішення БІЛЬШОСТІ завдань, але все ще може потребувати деякого керівництва або підтримки з боку старших членів команди».

Вінницька ІТ-Академія приймає виклик сучасного ІТ-ринку і пропонує власне рішення — Бакалаврську програму підготовки мідлів. Протягом року-півтора ми можемо підготувати мідла з джуна.

Щоб стати middle-спеціалістом необхідно відповідати цілому ряду вимог:

■ Розуміти принципи роботи різних технологій, мов програмування, фреймворків, а також вміти застосовувати їх

для розв'язання складних задач;

■ Бути здатним розробляти плани проєктів, розподіляти ресурси та керувати виконанням завдань;

■ Вміти аналізувати інформацію, виділяти ключові аспекти та робити обґрунтовані висновки;

■ Вміти оцінювати задачі та час на їх виконання;

■ Вміти грамотно описати створення нового функціоналу;

■ Чітко і зрозуміло спілкуватися з різними учасниками проєкту;

■ Працювати в команді, координувати завдання та допомагати іншим.

Директор Вінницької ІТ-Академії стверджує: «Наш підхід підготовки програмістів, тестувальників, вебдизайнерів чи проджект-менеджерів поєднує глибоке вивчення теорії з практичним досвідом розробки реальних проєктів. Ми ставимо перед собою завдання не просто передати

знання, а допомогти нашим студентам розуміти, як застосовувати ці знання у реальних умовах. Від першого дня навчання ми включаємо студентів у роботу над проєктами із реальними завданнями і викликами, що стоять перед middle-спеціалістами».

*І при всьому цьому, англійська мова щодня — в документації та комунікації на заняттях і проєктах.

Наша місія — допомогти junior стати тим, ким вони хочуть бачити себе завтра — впевненими middle-спеціалістами та ефективними гравцями команд.

Вінницька ІТ-Академія — це надійний спосіб здійснити перехід від junior до middle рівня. З нашою підготовкою та підтримкою ви зможете подолати всі труднощі і стати компетентним та адекватним вимогам ринку спеціалістом.

Зареєструйтесь на навчання: <https://ita.in.ua/>

Швидка консультація: 067-431-19-21

РЕКЛАМА

ДІАБЕТИЧНІ ТОВАРИ ТА ЗДОРОВЕ ХАРЧУВАННЯ

207⁰⁰

Паста кокосова
"Еколія", 300г

Новинка

305⁰⁰

California Gold Nutrition
омега-3, риб'ячий жир
100 капсул

75 000⁰⁰

Инсулінова помпа
Medtronic MiniMed™
720G

620⁰⁰

Тест-смужки для
аналізу сечі на
10 показників
LABOQUICK (100 шт)

Акція!

800⁰⁰

АКЦІЯ! Глюкометр
Contour Plus
+ 50 тест-смужок

160⁰⁰

Цукрозамінник
Super Stevia №10"
150 г

21 400⁰⁰

Трансмітер
Guardian Link 3

157⁵⁰

Цукрозамінник Green
Leaf Солодка Стевія,
250 г

135⁰⁰

Кокосове сухе
молоко MANTECCA
180 г

68⁰⁰

Декстроза Dextro
Energy смородина,
46 г

saharokshop.com

+38 066 249 67 87

ВШАНУВАЛИ ТРЕНЕРІВ, ЯКІ СТАЛИ НА ЗАХИСТ УКРАЇНИ

Професійне свято ■ У Вінниці нагородили найкращих спортсменів і наставників до Дня фізичної культури і спорту України. І просто неба влаштували виставку-презентацію спортшкіл

ЄВГЕНІЙ МИХАЙЛІВ, RIA, (098)8591459

Традиційне нагородження найкращих тренерів і спортсменів Вінниці до професійного свята цього разу почалося із хвилини мовчання за загиблими та вшанування військовослужбовців, які до повномасштабного вторгнення працювали в галузі фізичної культури і спорту.

НАГОРОДИЛИ ТРЕНЕРІВ І ЧЕМПІОНІВ

У більшості випадків подарунки замість бійців отримали представники родин або спортшкіл. Зокрема, відзначили тренерів Сергія Ковалю, Віталія Картового і Павла Хникіна (всі — плавання), Олексія Литвенюка (бокс), Василя Півнюка (хокей на траві), Костянтина Процишина (важка атлетика), Артема Сергеева (настільний теніс), Віктора Гуцалюка (веслування). А також працівників адміністрації місцевих спортшкіл: Вадима Харламова, Богдана Яблонського, Євгена Лигіна та заступника голови міського спорткомітету Романа Семчука.

Всі вони до початку широкомасштабного вторгнення навіть не думали про військову кар'єру. Приміром, Віталій Картовий є майстром спорту України з плавання. Тепер він — молодший лейтенант, командир зенітного ракетного взводу із позивним «Борода». Брав участь у боях на Донеччині, а зараз воює на запорізькому напрямку. Вдома на Віталія чекають дружина і донька.

Нагородження найкращих атлетів і тренерів проводили міський голова Сергій Моргунов і

голова міського спорткомітету Сергій Краєвський. Серед нагороджених були, приміром, паралімпійська чемпіонка з біатлону та срібна призерка етапу Кубка світу Ірина Буй, володар Кубка Європи із сумо Вадим Богатчук, чемпіонка Європи з радіоспорту (серед юніорок) Віра Владімірова та багато інших.

— Я здобула срібло на етапі Кубка світу у США. На чемпіонаті планети, який цього року відбувся у Швеції, перехворіла ковідом, тому не змогла боротися за перемогу. Маю три медалі на Паралімпійських іграх і не збираюся зупинятися. Водночас закінчую Вінницький педу-

«Спорт є особливо важливим під час війни. Завдяки гарній фізичній підготовці бійці на фронті рятують собі життя»

ніверситет, навчаюся в аспірантурі, — сказала Ірина Буй.

Серед нагороджених були і ветерани спорту. Приміром, чемпіон світу з футболу серед лікарів Олег Щеглов.

Серед іншого, йшлося про те, що через незадовільний стан здоров'я деяким ветеранам доводиться нелегко. За словами заступника голови обласної ради ветеранів спорту Георгій Самков, суттєвою допомогою таким людям може бути призначення стипендій.

— Приміром, майстер спорту із волейболу Микола Томин зараз майже не ходить і не розмовляє.

Провідний вінницький тренер із плавання Віталій Картовий. Воює на запорізькому напрямку, має позивний «Борода»

В складному стані перебувають рекордсмен світу з важкої атлетики Микола Дідик, футболіст першого складу вінницького «Локомотива» Михайло Петров та деякі інші ветерани, — прокоментував заступник голови обласної ради ветеранів спорту Георгій Самков.

ШВИДКА РЕАКЦІЯ РЯТУЄ

Професійне свято продовжили відзначати наступного дня на стадіоні Центрального парку культури і відпочинку. Там подарунки отримали десятки тренерів і представників адміністрації спортшкіл. Разом із Сергієм Краєвським нагородження проводили командир військової частини Володимир Джула і заслужений тренер України Семен Ханук.

— Спорт є особливо важливим під час війни. Завдяки гарній фізичній підготовці бійці на фронті рятують собі життя. Приміром, можуть зреагувати та згрупуватися, коли у них летить граната. Лише фізично міцна людина може нормально рухатися із 30-кілограмовим бронезилетом, а також зі зброєю і боєприпасами, — сказав Семен Ханук.

Працівники міських спортивних закладів щомісяця збирають

кошти на ЗСУ, розвантажують гуманітарну допомогу, чергують у пунктах незламності. Водночас, за словами Сергія Краєвського, під час війни суттєво зросли й результати вінничан на міжнародній арені. Він нагадав, що у міських вінницьких спортшколах культивуються 28 видів спорту, причому тренування є безкоштовними. Останнім часом додалися стрибки у воду і парусний спорт.

Своє мистецтво перед присутніми продемонстрували юні художні гімнастки з першої міської спортшколи. Поруч всі охочі могли побоксувати із «грушею», покидати м'яча у баскетбольне кільце та оглянути виставку досягнень міських спортшкіл.

— У нас займається 275 дітей. Із ними працюють 11 тренерів. Набираємо хлопчиків і дівчаток, починаючи із шести років. Серед наших випускників є чинний гравець основи суперлігового клубу «Будівельник» (Київ) Максим Сандул. За жіночому суперлігову вінницьку команду і чоловічий клуб першої ліги грають всі наші вихованці, — сказав директор міської спортшколи олімпійського резерву з баскетболу Сергій Козанчук.

КОРОТКО

Перемоги радіо-спортсменів

■ У місті Ліберець (Чехія) відбувся 21-й чемпіонат світу зі спортивної радіопеленгації серед дорослих та юніорів. Стартували збірні 28 країн. Спортсмени з другої спортшколи Вінниці здобули 12 медалей. Серед елітної чоловічої групи триразовим чемпіоном світу став заслужений майстер спорту України Олександр Марчук. Серед ветеранів золоту і чотири бронзові нагороди виборов наставник — майстер спорту України міжнародного класу Сергій Зеленський. А майстер спорту України Аліна Солоненко серед юніорок має срібну і три бронзові медалі.

На честь героїв «Азовсталі»

■ У Чернівецькій області, в селищі Бояни, завершився Кубок України з боксу серед еліти. Цього року змагання проводилися на честь героїв «Азовсталі» та всіх захисників України. Чемпіоном став вінничанин Максим Власюк.

Перемогли у баскетболі

■ У Вінниці провели відкритий турнір із баскетболу серед юнаків 2014 р.н. та молодших. Золото здобула збірна вінницької спортшколи олімпійського резерву. Разом із нею трійку найкращих склали «Прометей» (Слобожанськ, Дніпропетровська область) і БК «Тернопіль».

«Покер» президента

■ Вінницька «Нива» здобула перемогу в шостому турі чемпіонату України з футболу (друга ліга). Восьмого серпня нивівці в Одесі перемогли «Васт» (Миколаїв). Таким чином вінничани піднялися на шосте місце турнірної таблиці. Граючий президент «Ниви» Артур Загоруйко забив чотири м'ячі і вийшов у лідери перегонів бомбардирів другої ліги (шість голів). Він став четвертим в історії вінницької «Ниви» автором голювального «покера».

Меморіал Січкарука

■ Найсильніші молоді боксери Вінниччини та Франківщини взяли участь у товариській зустрічі, присвяченій пам'яті Віктора Січкарука. Заслужений тренер України Віктор Олександрович виховав чимало талановитих боксерів. Матч відбувся в спортивному клубі «Нокаут». Глядачі стали свідками 20 яскравих поєдинків у різних вікових категоріях.

Виграли «Black sea Nesebar cup»

ЄВГЕНІЙ МИХАЙЛІВ, RIA, (098)8591459

Фінішував міжнародний турнір із футболу серед юнаків 2016 р.н. «Black sea Nesebar cup». Грали у місті Несебар (Болгарія). Вінницька спортшкола «Нива» була представлена двома командами. Їх спільно підготували тренери Юрій Коваль і Валерій Базалицький.

Кожен із колективів нивівців провів у Болгарії по шість поєдинків. Перша команда здолала «Атлетик» (Несебар) — 8:0, «Зімбру» (Молдова) — 6:2, «Помор'є» (Болгарія) — 8:1. Але поступилася болгарському «Бургас спорту» — 1:2 та своїй другій команді — 2:3.

Ці результати вивели «Ниву-1» до фіналу. Там знову вінничанам

протистояв «Бургас спорт». Основна частина цього захоплюючого поєдинку завершилася із рахунком 1:1, а в серії пенальті тріумфували підопічні Юрія Ковалю і Валерія Базалицького — 2:0.

Тим часом «Нива-2» грала у поєдинку за бронзу. Там, на жаль, поступилася «Помор'ю» — 4:5.

— Наша команда 2016 р.н. вперше грала у міжнародному турнірі. До цього ми доходили до фіналу змагань у Львові і до півфіналу — у Києві, — розказав Валерій Базалицький.

— Турнір був складним. Наші хлопці — молодці, бо добре провели матчі і змогли взяти реванш у фіналі, — додав Юрій Коваль.

На урочистому нагородженні вручали не лише командні призи, але й індивідуальні. Найкращим

Майбутнє вінницького футболу. Перший виступ юних вінничан на міжнародному рівні став тріумфальним

захисником турніру був визнаний Владислав Барило («Нива-1),

найкращим півзахисником — Артур Панченко («Нива-2»).

КОРОТКО

За кордон пускають

■ З наступного місяця жінки, які мають медичну або фармацевтичну освіту, повинні стати на військовий облік. Чи означає це для них автоматичну заборону виїзду з України, як військовозобов'язаним чоловікам?

«Зараз діють обмеження на виїзд відносно чоловіків віком 18-60 років та деяких категорій державних службовців та посадових осіб. Інших обмежень немає, — повідомив BBC Україна речник ДПСУ Андрій Демченко. — Якщо будуть прописані додаткові зміни і визначені чіткі умови, кого можуть стосуватись якісь нові обмеження, то прикордонники це забезпечать».

Відзначимо, що нині у прикордонників немає можливості перевіряти у реєстрах, чи є жінка медиком, чи є військовозобов'язаною, чи перебуває на обліку.

Ще один садочок

■ У Вінниці ще один садочок відновив свою роботу. Він розміщений на Вишеньці та може прийняти понад 250 дітей. Мова про заклад дошкільної освіти №67.

«Для жителів мікрорайону Вишенька працюючий садочок був неабияк потрібний, оскільки багато батьків виявили бажання водити дитину до закладу дошкільної освіти, — каже завідувачка садочка Ірина Станіславчук. — Тільки за перший день прийому 80 дітей завітали до дошкільного закладу».

У закладі є укриття з резервним освітленням, запаси питної води та їжі, ігровий простір, місця для сидіння та відпочинку, аптечка, бойлер, санвузли та рукомийники. На час повітряної тривоги там можна продовжувати навчання.

Загалом у різних мікрорайонах громади в офлайн-режимі працює 43 комунальні заклади дошкільної освіти.

Забув пасажирку

■ Ввечері на стаціонарному посту «Літин» до патрульних звернулася стурбована жінка. Вона розповіла, що їхала маршрутною до міста Дніпро. Водій зупинився на АЗС. Пасажирка залишила речі в транспорті і відійшла на декілька хвилин. Коли повернулася, маршрутки вже не було. Вона зупинила попутку і доїхала до стаціонарного посту поліції. Інспектори передали інформацію своїм колегам. Інший екіпаж патрульних наздогнав маршрутку в селі Лукашівка. Виявилось, що водій навіть не знав, що немає однієї пасажирки.

МУЗЕЮ ПЕРЕДАЛИ ВЕСІЛЬНИЙ РУШНИК «ЯРИ»

Пам'ять ■ Музей Пирогова запросив вінничан і гостей міста на «Пироговський пікнік». Присвятили його 76-й річниці з часу відкриття музею. Недільний день став днем відкритих дверей, вхід на територію музею був безкоштовний. Музейники представили виставку, на якій був незвичний експонат — весільний рушник. Про його історію дізнався журналіст RIA

ВІКТОР СКРИПНИК, RIA,
(067)1079091

«Йдуть і йдуть люди до Пирогова», — каже молода жінка, звертаючись до чоловіка. Обоє прямували від центрального входу до головного корпусу музею. Попереду і позаду них також йшли люди, дорослі і діти, матері з візками, в яких роздивлялися навколо малюки. Бачив молодого чоловіка на протезі. Інший пересувався на інвалідному візку.

ТУТ ПОБУВАЛИ ПОНАД 8,5 МІЛЬЙОНА ЛЮДЕЙ

— Ми з Ірпеня, — говорить жінка. — Про нинішній «пікнік» дізналися з Інтернету. Забронювали місце в готелі і приїхали. Раніше я вже була тут. Дуже сподобалося. Цього разу ми удвох із чоловіком.

Мої співрозмовники лікарі-стоматологи. Кажуть, надзвичайно подобається територія садиби. Особливо гарно тут у такий сонячний осінній день! Але найбільше вражає спадщина хірурга. Кожен лікар має тут побувати. Нагадую їм, що до цього будинку приходили понад 8,5 мільйона людей. З часу його відкриття — 9 вересня 1947 року. Мова про тих, хто побував на екскурсіях. Як їх рахують? Кожен з екскурсоводів фіксує кількість людей у своїй групі. В кінці дня цифру додають і записують у журнал. Так роблять з першого дня і донині. Знаю, бо писав про це матеріал, бачив усі книги відвідувачів музею.

Серед гостей нинішнього свята — багато переселенців. Розмовляв із людьми з Харкова і області, з Донецчини, Херсонщини.

— Щоб люди хоч на деякий час забули про жахи війни, запросили їх до нас, у цей райський куточок, на чергову річницю з дня відкриття музею, — каже його директор Олександр Турський. — Пирогов багато зробив для України. В Одесі започаткував університет, у Київській губернії недільні школи. До цього процесу долучалися Куліш, Шевченко. На жаль, зустрітися з Шевченком їм не вдалося. Були такі наміри. Про це згадується в архівах, але зустріч хірурга і поета не відбулася.

За словами директора, їхній музей першим відновив роботу серед інших музеїв міста після початку війни. Каже, нема та-

кого дня, аби не приходили відвідувачі. Для окремих категорій проводять безкоштовні екскурсії.

Війна перекреслила всі плани. Мали реконструювати головний корпус. Будівлі уже 163-й рік. До речі, збудована за проектом господаря. Пирогов і до цього доклав старання. Відновлювали її ще у 80-х роках минулого століття. Дах відремонтували власними силами. Так само оновили огорожу біля некрополя.

ПРАПОР ВІД ХІРУРГА І РУШНИК ВІД МАМИ

Книги про військово-польову хірургію, медичні інструменти, шпитальне начиння, макет воза з накриттям для перевезення поранених — все це музейники представили на новій виставці. Поруч із пироговськими можна побачити сучасні експонати. Один із них — прапор з написом і автографом головного хірурга Збройних сил, вінничанина полковника медичної служби Костянтина Гуменюка. Ось що він написав на синьо-жовтому

«Нам хотілося перенести часточку того болю, який відчувають наші люди у ці страшні дні війни», — Любов Коваленко

полотнищі: «Знання та досвід Пирогова лежать в основі порятунку наших поранених бійців військовими хірургами України».

Запитую Любов Коваленко, заступницю директора музею, як їй вдалося розшукати головного військового хірурга.

— Це завдяки нашій Ользі Вінниченко, — говорить пані Любов. — Вона постаралася. Ви ж знаєте, що Костянтин Гуменюк наш земляк.

Виставку планували ще до великої війни. Нині вона ще більше актуальна. «Мозковим центром» у її створенні є працівники музею Марина Юкальчук, Олег Кланца.

— Нам хотілося перенести часточку того болю, який відчувають наші люди у ці страшні дні війни, — каже Любов Коваленко.

Серед присутніх на відкритті можна було побачити згорьовану жінку. Це мама Яни Рихліцької — Олена Володимирівна. Вона передала для виставки весільний рушник своєї донечки. Яна, випускниця Харківської Національної юридичної академії

Виконавець ролі видатного медика Артур Константинов: «Я часто буваю у музеї, розумію, що Пирогов дуже багато думав. Тому намагаюся відтворити задуму на обличчі»

імені Ярослава Мудрого, стала спершу волонтеркою, а потім бойовою медикинею. Служила в окремій 93-й бригаді «Холодний Яр». Загинула 3 березня 2023-го, за місяць до свого 30-річчя. Яна на фронті робила те, що у свій час запровадив Пирогов. У медиків це називаються сортувати хворих. А ще вона надавала першу допомогу пораненим, евакуювала до пункту першої медичної допомоги, допомагала головному хірургу бригади у шпиталі у Бахмуті.

— Коли до мене звернулися працівники музею, попросили надати особисті речі для виставки, я подумала і передала фотографію, — каже пані Олена. — Ця фотографія для мене особлива. Не тільки тому, що зроблена на фронті. Перший раз її побачила уже тоді, коли Яночки не стало. Дівчата виставили у мережі. Ще одна річ дуже дорога для нас — весільний рушник.

Жінка розповіла, що його вишила для внучки її бабуся Феодосія. На жаль, бабусі також уже нема серед живих. Проживала

на Хмельниччині. Саме там народилася Яна.

— Щоб ви зрозуміли, наскільки Яна любила свою бабусю, наведу вам такий приклад, — продовжує мама. — У її харківській квартирі є фотографія будинку, в якому проживала бабуся. Біля хати бабуся і дідусь. Так їй добре там було, що вона при кожній нагоді летіла до них у гості. Вони були дуже відданими і близькими. Завжди чинили по-справедливості. Проста жінка, яка працювала дояркою, мала нагороди за роботу, жила по совісті і цього навчилася у неї внучка.

Бабуся Феодосія вишивала своїй дорогій внучці два весільні рушники. 31 грудня 2022 року Яна поєднала долю зі своїм судженим. Він теж військовий. Мама зізнається, як раділа за донечку, що вона знайшла свою половинку. Тепер один із весільних рушників Яни Рихліцької з позивним «Яра» зберігається у музеї видатного лікаря. Наша землячка нагороджена орденом Богдана Хмельницького III ступеня (посмертно).

У салати додавав риб'ячий жир

Гостям у садибі Пирогова запропонували низку локацій. Перше, охочим радили прийти зі своїм плодом, аби можна було зручно відпочити у «райському» місці. Так і робили дехто з присутніх. Особливо розкошували на природі діти. Дослідниця подільської кухні Олена Павлова провела декілька кулінарних майстер-класів приготування страв, які запровадив для військових Пирогов. Це страви для швидшого відновлення сил. Однією з таких пані Олена називає морквяний суп. Каже, прочитала, що лікувальні властивості термічно обробленої моркви дослідив сам Пирогов. Він же запровадив у меню для лікувального харчування військових «золотисту» кашу з пшона. А ще Пирогов рекомендував додавати у салати риб'ячий жир. Це було його ноу-хау. Або, як казали

у той час, лікувальна пігулка від доброго доктора.

Пані Олена дізналася про все це з книги Пирогова «Записки старого доктора». Деякі матеріали черпала з бібліотеки медичного університету імені Пирогова. До речі, у той день музейники презентували щойно видану книгу про пироговську спадщину. Видання двомовне, крім української, текст подано англійською.

Родзинкою заходу стала зустріч гостей із Пироговим. Його роль виконав актор обласного академічного муздрамтеатру Артур Константинов. На різних локаціях можна було побачити скриньки з написом «На допомогу ЗСУ». Всі кошти передадуть нашим захисникам. До речі, жодного разу гостей Пирогова не потривожили звуку сигналу повітряної тривоги.

КІНО

SMARTCINEMA

(вул. Оводова, 51, ТЦ «Sky Park»,
4 поверх тел. (096)003-50-50)

Занурення

Трилер. 13.09, поч. о 13.10, 15.10, 21.50
З 14.09 довідка за тел. (096)00035050)

Монахиня II

Жахи. 13.09, поч. о 9.30, 11.50, 14.10, 16.30,
17.10, 18.50, 19.30, 21.10, 21.30
З 14.09 довідка за тел. (096)00035050)

Король убивць

Бойовик. 13.09, поч. о 10.50, 21.50
З 14.09 довідка за тел. (096)00035050)

Під гіпнозом

Фантастика. 13.09, поч. о 15.00, 21.40
З 14.09 довідка за тел. (096)00035050)

10 днів без мамі в Куршавелі

Комедія. 13.09, поч. о 9.10, 11.10
З 14.09 довідка за тел. (096)00035050)

Праведник 3: остання глава

Кримінальний екшн. 13.09, поч. о 12.40, 16.30, 21.10
З 14.09 довідка за тел. (096)00035050)

Мармадюк

Анімація. 13.09, поч. о 9.30, 11.03, 13.30, 15.30
З 14.09 довідка за тел. (096)00035050)

Довбуш

Історичний екшн. 13.09, поч. об 11.00, 13.30,
16.00, 18.30, 19.20, 21.00
З 14.09 довідка за тел. (096)00035050)

Остання подорож «Деметри»

Жахи. 13.09, поч. о 15.10, 19.00
З 14.09 довідка за тел. (096)00035050)

Відплата: Дорога помсти

Трилер. 13.09, поч. о 10.40
З 14.09 довідка за тел. (096)00035050)

Звіротачки

Анімація. 13.09, поч. о 9.00, 10.30, 12.30, 14.30, 17.30
З 14.09 довідка за тел. (096)00035050)

Оппенгеймер

Драма. 13.09, поч. о 17.40
З 14.09 довідка за тел. (096)00035050)

РОДИНА

(Вул. Миколи Оводова, 47. Тел. (068)6704069)

Лісова пісня

Анімація. 13.09, поч. о 13.20

Я, Ніна

Драма. 13.09, поч. о 17.30

Звіротачки

Анімація. 13.09, поч. о 10.00, 11.40
14.09-20.09, поч. о 14.00

Душа команди

Комедія. 14.09-20.09, поч. о 15.40

Паця

Анімація. 14.09-20.09, поч. о 10.00, 12.00

Після. Назавжди

Драма. 14.09-20.09, поч. о 20.00

КІНОТЕАТР «CINEMA CITY»

(Мегамолл, вул. 600-річчя, 17 Е)

Я, Ніна

Драма. 13.09, поч. о 21.10
З 14.09 довідка за тел. (080)0308111)

Під гіпнозом

Фантастика. 13.09, поч. о 10.40, 19.10
З 14.09 довідка за тел. (080)0308111)

Занурення

Трилер. 13.09, поч. о 21.00
З 14.09 довідка за тел. (080)0308111)

Король убивць

Бойовик. 13.09, поч. о 14.20
З 14.09 довідка за тел. (080)0308111)

Мармадюк

Анімація. 13.09, поч. о 10.10, 11.50, 13.40, 15.30
З 14.09 довідка за тел. (080)0308111)

20 днів у Маріуполі

Документальний. 13.09, поч. о 12.20
З 14.09 довідка за тел. (080)0308111)

10 днів без мамі в Куршавелі

Комедія. 13.09, поч. о 14.50
З 14.09 довідка за тел. (080)0308111)

Праведник 3: остання глава

Кримінальний екшн. 13.09, поч. о 10.10, 12.40,
17.10, 17.40, 20.00
З 14.09 довідка за тел. (080)0308111)

ТЕАТР

ТЕАТР САДОВСЬКОГО

(вул. Театральна, 13. тел. 67-09-07, 67-26-54)

Народний Малахій

Прем'єра. Трагікомедія. 14.09-15.09, поч. о 18.00

Маруся Чурай

Історична драма. 21.09, поч. о 18.00

Лісова пісня

Міф з прадавніх часів. 22.09, поч. о 18.00

Красуня та Чудовисько

Казка-мюзикл для дітей. 23.09, поч. о 12.00

Смішні гроші

Детективна комедія. 23.09, поч. о 18.00

Blackout

Мала сцена. Саркастична казка
26.09, поч. о 18.00

Ідзанаї

Драматична вистава. 29.09, поч. о 18.00

Аліса в Країні чудес

Казка для дітей. 30.09, поч. о 12.00

Ніч вовків

Вистава викриття. 30.09, поч. о 18.00

ТЕАТР ЛЯЛЬОК

(Хмельницьке шосе, 7. Тел. (067)1704770)

Золотий ключик

Пригодницька казка. 16.09, поч. об 11.00 та 13.00

Бабусина пригода

Музична пригода. 17.09, поч. об 11.00 та 13.00

ВИСТАВКИ

Гайда дивитися на хижаків

Запрошуємо всіх відвідати «Крокодилову ферму» та виставку «Рослини-хижаки і мешканці джунглів». Цікаво буде всім: і дорослим, і малим.

Відвідавши Центр реабілітації рептилій, ви отримаєте масу задоволення, дізнаєтесь неймовірні факти про тварин та допоможете турбуватись про наших братів менших.

Вартість квитка на «Крокодилову ферму»:

Для дорослих і дітей від 3 років — 120 грн,

Дітки до 3 років безкоштовно.

Годування крокодилів у вихідні о 13.00.

Вартість квитка на виставку «Рослини-хижаки та мешканці джунглів»:

Для дорослих та дітей від 3 років — 100 грн,

Дітки до 3 років безкоштовно.

До вартості входить екскурсія, а також можливість потримати в руках деяких безпечних тварин. Якщо бажаєте мати зеленого «монстрика» на підвіконні, будь-яку хижу рослину на виставці можна придбати. Хижі рослини годують по буднях о 18.00, та на вихідних о 15.00

Коли: Щодня з 10.00 до 20.00

Де: ТРЦ «КВАРТАЛ» (вул. Пікуса, 1а).

Тел: (098)9504419

Сходіть в Музей моделей транспорту

У самому центрі міста (вул. Соборна, 64) працює унікальний Музей моделей транспорту, який налічує близько 5037 експонатів. Аналогів музею немає ні в Україні, ні в Європі. У музеї ви зможете побачити такі моделі транспорту: автомобілі, літаки, танки, кораблі, мотоцикли, трамваї, тролейбуси, автобуси, потяги, військовий автотранспорт, справжні двигуни. Колекція музею постійно поповнюється. Приходьте всією родиною побачити цю красу наживо. Час роботи музею: з 12.00 до 19.00, без вихідних. Вартість квитків: для дітей — 20 гривень, для дорослих — 40 грн, діткам до 7 років — безкоштовно.

КОНЦЕРТИ

TAYANNA 1 жовтня з концертом у Вінниці

«Бо тебе кохає фантастична жінка!» Гаряча, як мрія, нестримна, як стихія — прекрасна TAYANNA 1 жовтня вразить Вінницю! TAYANNA — приклад жіночності, чуттєвості та сили магічного голосу, який не сплутаєш із жодним іншим. У межах нового туру співачка здивує новим шоу, улюбленими хітами «Фантастична жінка», «Леля» і «Ейфорія», танцювальними треками «Шкода», «Вітер у волоссі», «Жіноча сила» та патріотичними піснями: «Моя земля», «Дороги», «Хлопче», «Гори». Спеціальною гостею концерту стане співачка ВІЕНУ. Готуйтеся співати і танцювати, насолоджуючись стильною українською музикою та неймовірним голосом TAYANNA! 1 жовтня о 19.00 у театрі ім. Садовського буде фантастично гарно! Квитки — від 350 грн. Купуйте квитки на сайті afisha.vn.ua та у касах у театрі ім. Садовського, філармонії, готелі «Франція», креативних просторах «Артинов» і CHERDAK, магазинах Rock-n-Roll та Aladdin, центрі розвитку Origami.

ADAM 8 жовтня. «Танцюй зі мною повільно»

Гурт ADAM з великим концертом «Танцюй зі мною повільно» вперше у Вінниці! 8 жовтня о 19.00 у театрі ім.

Садовського під кахон, гітару та клавіші заспіваємо надзвичайні хіти «Лише для нас», «Таку як є», «Танцюй мила», «Дещо інше», «Люба», «На дні», «Маруся» та, звісно, «Танцюй зі мною повільно» — ту саму магічну пісню, яка взірвала соцмережі й під яку зняли мільйони відео про кохання. У сповненій особливого вайбу творчості ADAM кожний слухач знаходить щось для себе. ADAM скоряють неймовірною харизмою, чуттєвими піснями та яскравою атмосферою, яка панує на кожному концерті! Скоро Вінниця це відчуж сповна! Квитки — від 300 грн. Купуйте на сайті afisha.vn.ua та у касах у театрі ім. Садовського, філармонії, готелі «Франція», «Артинов», CHERDAK, Rock-n Roll, Aladdin, центрі розвитку Origami.

«Як виростити чоловіка в домашніх умовах?» з Ірмою Вітовською

Суперкомедія «Як виростити чоловіка в домашніх умовах?» з Ірмою Вітовською і Олексієм Гнатковським 16 жовтня о 19.00 у театрі ім. Садовського. Це неймовірна історія про любов і стосунки, чоловіків і жінок із тими особливими правдивими моментами, у яких кожна пара впізнає себе! Із яскравим гумором, зворушливими зізнаннями, блискавичною імпровізацією улюблених акторів і незабутнім спілкуванням зі всіма вами, хто буде у залі. Вистава «Як виростити чоловіка в домашніх умовах?» — хіт цього року, що заслужено збирає аншлаги. Та унікальна вистава, яку хочеться переглядати знову і знову! Приходьте 16 жовтня о 19.00 у театр ім. Садовського за позитивом, романтикою і насолодою. Квитки — від 350 грн. Купуйте на сайті afisha.vn.ua, у театрі та у всіх касах міста.

Гурт «ТІК» 15 жовтня з великим концертом

Гурт «ТІК» 15 жовтня у рідній Вінниці з великим концертом, новими і улюбленими хітами, які запалять всіх і кожного! «кацапи, а чому ми вас маєм питати, як жити на власній землі?!» — вогняний суперхіт цього літа гучно заспіваємо всією залого! А ще — першими наживо почуємо пісні з нового альбому «ТІК» «18+» і, звісно, щодуху запалимо під безсмертні бестоелери гурту: «Олені», «Вчителька», «Сірожине пірожине», «Апрель», «Не цілуй», «Люби ти Україну» та інші хіти! Там, де «ТІК» — завжди незабутньо! Мільйони глядачів люблять «ТІК» за особливий драйв на концертах, шанують за щирість у кожній пісні та обожнюють за безмежну харизму, патріотизм, почуття гумору й круту українську музику, під яку важко всидіти на місці. Не пропустіть концерт «ТІК» 15 жовтня о 19.00 у театрі ім. Садовського! Найяскравіші емоції переповнюватимуть всіх! Квитки — від 230 грн. Купуйте на сайті afisha.vn.ua, у театрі та у всіх касах міста.

Музика кінохітів 29 жовтня у Вінниці

«Музика кінохітів» у неймовірному симфонічному звучанні! Запалить, вразить і перенесе нас у світ Голлівуду, Marvel і DC! 29 жовтня о 19.00 у театрі ім. Садовського культові саундтреки з улюблених фільмів: «Зоряні війни», «Джокер», «Гра престолів», «Перл-Гарбор», «Хрещений батько», «Бетмен», «Месники», «Супермен», «Пірати Карибського моря», «Голодні ігри», «Мандалорець», «Диво-жінка», «Шерлок Холмс», «007», «Реквієм за мрією», «Мисливці за привидами» — оживуть у виконанні музикантів-віртуозів знаменитого оркестру GosOrchestra. 29 жовтня о 19.00 у театрі ім. Садовського разом поринемо у чарівний світ кінематографу і легендарних саундтреків, отримавши неймовірний заряд емоцій і вражень на довгий час! Квитки — від 290 грн. Купуйте на сайті afisha.vn.ua, у театрі Садовського та у всіх касах міста.

Артем Пивоваров з концертом у Вінниці

30 вересня у Вінниці з великим сольним концертом виступить Артем Пивоваров. Це буде Великий благодійний концерт на підтримку ЗСУ. Концерт відбудеться у ТРЦ «Мегамолл». Пісні співака завойовують перші рядки музичних чартів, а кліпи набирають мільйонні перегляди на YouTube. Собі за мету Артем ставить змінити «обличчя» музичної індустрії на краще. Чому варто піти на концерт Артема Пивоварова у Вінниці? Тому що він один із найпопулярніших артистів країни за версіями різних музичних премій. Тому що на концерті ви зможете відчути наживо неймовірну енергію харизматичного і самобутнього артиста. А ще заспіває і потанцюватиме під улюблені хіти: «Дежавю», «Кисень», «Моя ніч», «Дім» та інші. І звичайно підтримати Збройні сили, адже частина коштів буде переведена на підтримку ЗСУ. Початок о 19.00. Вартість квитків: 600-2200 грн.

СІМЕЙНИЙ ВІДПОЧИНОК

Похід у планетарій

Це єдине місце у Вінниці, де можна милуватись зоряним небом вдень та за будь-якої погоди. Доторкнутись до зір допоможе оптико-механічний пристрій — «Планетарій», на честь якого і названа наша будівля. Сеанси планетарію — це комплекс науково-популярних та розважально-пізнавальних програм з астрономії та природознавства, які будуть цікавими як діток, так і для дорослих. Сферичні

фільми демонструються й іноземними мовами (англійською, польською тощо). Програма проводиться при наявності більше 10 осіб. У вихідні та святкові дні пропонуємо програми для вільних відвідувачів (наявність групи не обов'язкова). Вартість квитка: дорослі — 40 грн, школярі або студенти — 30 грн, дошкільнята — 20 грн. Приймаються заявки від груп (більше 10 осіб) на зручний для вас час. Працюємо щодня з 10.00 до 17.00. Телефонуйте та дізнайтесь більше: (067) 431 0611

АНЕКДОТИ

— І зовсім ми, жінки, не злопам'ятні... — бурмотіла вона, розтираючи скловату по його трусах...

— Як прожити з чоловіком 50 років і зберегти шлюб?
— Просто іноді треба бути сліпою, іноді глухою, а часом злегка придуркуватою!

— Купіть амулет, який приносить гроші!
— Звідки приносить?
— Ви ще спитайте, кому...

— Що писати в резюме, якщо вам 60 років?
— Почніть зі слів «Старий кінь борозни не зіпсує»...

Стою на балконі. Вулицею йде п'яний чоловік... Чхає... Я йому зверху голосно:
— Будь здоровий!
Чоловік падає на коліна:
— Дякую, Господи!

Як казала одна дівка: дуже, дуже важко відчувати себе коханою, коли в його телефоні ти записана, як Вася Шиномонтаж.

Вчитель до учня:
— Миколо, де твоя домашня?
— Тато вчора ввечері допив, але в мене є купована!

— Коханий, з якою країною я в тебе асоціююся?
— З Італією!
— Бо я така пристрасна і жагуча?
— Ні! Бо вариш тіко макарони!

Порадьте, що робити: чоловік питає, де його зимова куртка, а я вже давно постелила її собаці в буду...

— Отче, можна посповідатися?
— Можна. За кожен гріх будеш кругом церкви ходити.
— Чекайте, отче, піду ровера візьму.

Коли після сварки усі переживають, що наговорили зайвого, я переживаю, що не договорила і взагалі треба було ще й побитися)

Чоловік повернувся додому злий і втомлений, і каже:
— Це все ти винна! Посилаєш мене на батьківські збори і не говориш, в якій школі вчиться наш син...

...Але пам'ятай, після весілля всі її «Ой, ти такий веселий!» перетворюються на «Не позор мене на людях, клоун».

Мій приїхав з відраження... В шафу заглянув, балкон обшарив. Я лежу і посміхаюсь...

Шукай-шукай... Я сама перший день вдома.

Медсестра:
— Хворий, прокиньтесь! Та прокиньтесь ж! Ну, про-кинь-тесь!
— А? Що таке?
— Нічого, я вам снодійне принесла — випийте!

— Що з проблемою?
— Я її вирішила.
— І як ти її вирішила?
— Я вирішила, що це не проблема...

Не поспішайте називати людину ангелом. Придивіться. Може це чергове чудо в пір'ях.

Коли мене запитують: «Ти нормальна???» Я не відповідаю... Я сама не знаю, чесно.

— Привіт, ти де?
— Географічно чи в фінансовому плані?

Назбирав грибів... Посмажив... Про всяк випадок помився, побрився, красиво вдівся... Сиджу... їм.

— Куме, як дізнатися, чи гриби їстівні?
— По будильнику.
— Як це?
— Повечеряйте, і якщо вранці почуєте будильник, значить гриби добрі!

Прийшла на роботу, шеф каже: «Бажаю гарного дня!» Я зібралась і пішла додому!

— Іване, тобі не подобається бульйон?
— Та курка така недоварена, що хороший ветеринар її ще зможе відкачати!

Будь ласка! Візьміть, що хочете, тільки не вбивайте мене!
У мене четверо дітей, дружину нещодавно звільнили, дочка вагітна, за квартиру кредит не виплачено... Хоча, гаразд, убивайте.

Старість — це коли нагинаєшся для того, щоб зав'язати шнурки на взутті, і задумуєшся, що б ще тут внизу зробити.

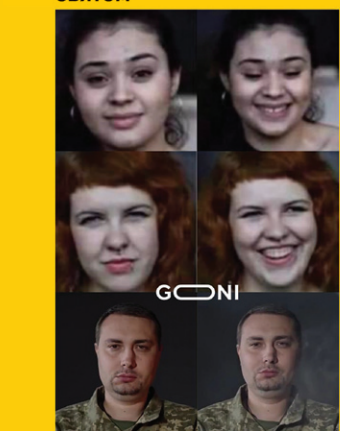
Театр. Повна тиша, йде вистава. Раптом із третього ряду лунає вигук:
— Лікар! Є в залі лікар?!
Десь із балкона відповідають:
— Я лікар. Що трапилося?
— Колега! Що за нісенітницю нам показують?!

Туристи в Карпатах:
— Де у вас тут горілка продається?
— Оту церкву бачите?
— Так.
— Ото крім неї — всюди!

До Перемоги у нас є два шляхи:
-Або в ЗСУ
-Або для ЗСУ

фотограф зробив світлини людей до і після того, як їх привітали з професійним святом

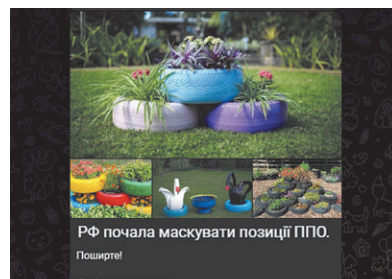
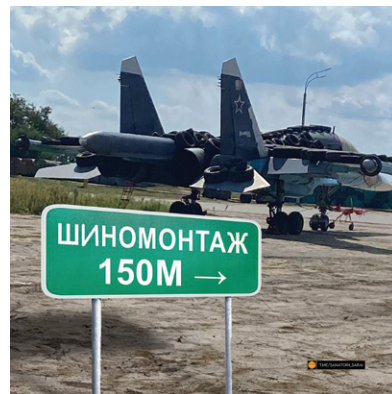
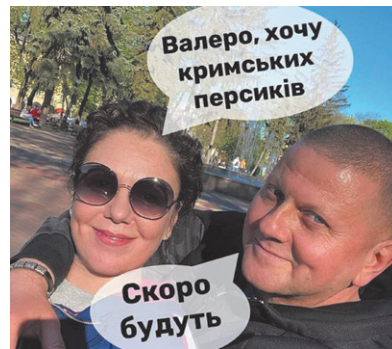

7 сентября 2023
Больше 30 человек отравились шаурмой на севере Москвы

ПОГОДА У ВІННИЦІ

	GISMETEO	SINOPTIK	METEO.UA
СЕРЕДА 13.09	+26 +10	+27 +11	+27 +14
ЧЕТВЕР 14.09	+28 +14	+28 +15	+28 +14
П'ЯТНИЦЯ 15.09	+23 +15	+20 +15	+23 +12
СУБОТА 16.09	+24 +13	+24 +13	+23 +12
НЕДІЛЯ 17.09	+26 +13	+24 +12	+23 +12
ПОНЕДІЛОК 18.09	+25 +12	+23 +13	+24 +12
ВІВТОРОК 19.09	+25 +12	+23 +13	+24 +12

ГОРОСКОП

ОВЕН
Багато планів доведеться переглянути докорінно. Необхідно вибрати правильну стратегію та тактику в особистих та ділових взаєминах.

ТЕЛЕЦЬ
Початок тижня - вдалий час для реалізації планів та задумів. На роботі ви можете досягти успіху.

БЛИЗНЮКИ
Не втрачайте віри в те, що ви робите, що ви любите, про що мрієте. Зірки кажуть, що ви наближаєтеся до заповітної мети.

РАК
На початку тижня можливий певний збій у планах, а заравом — у почуттях та настрої.

ЛЕВ
Тиждень дуже вдалий у плані кар'єри. Можуть надійти привабливі ділові пропозиції. Також можливі знайомства з корисними людьми.

ДІВА
Цього тижня ви порівняно легко вирішите всі питання, відкладені в довгу скриньку, настав час показати, чому вас навчило життя.

ТЕРЕЗИ
Тиждень може виявитися багатим на зустрічі та побачення. Майже всі вони принесуть вам задоволення.

СКОРПІОН
Тепер ви зможете реалізувати будь-яку ідею. Зірки обіцяють вам успіх у діловій та в любовній сферах.

СТРЕЛЕЦЬ
Багато поставити перед собою чітку мету і слідувати їй, тиждень може виявитися цікавим та насиченим подіями.

КОЗЕРІГ
Відпочивайте, поки є можливість. Вам вкрай важко буде зосередитися на поточних справах.

ВОДОЛІЙ
Найближчими днями з'явиться багато можливостей, але збільшиться кількість обов'язків, особливо це стосується роботи.

РИБИ
Гарний тиждень для народження нових ідей та сміливих проєктів. Незапланована зустріч може призвести до укладання вигідної угоди.

РЕКЛАМА

ПП Надія Бурмака Щосереди у м. Вінниця

Ефективне лікування:

- алкоголізму
- куріння
- зайвої ваги
- ігроманії
- наркоманії

Центральний офіс м. Черкаси тел. 0678122352
www.nadiya.com.ua

ліц. АВ № 539362 МОЗ України від 22.04.2010 р.

довідки за телефонами щоденно з 7.00 до 21.00

тел.: (067) 980-47-72, (096) 056-10-12

САМОЛІКУВАННЯ МОЖЕ БУТИ ШКІДЛИВИМ ДЛЯ ВАШОГО ЗДОРОВ'Я

Комп'ютери Ноутбуки

ІНЕЦЬ

67-34-30, 67-34-14
067 430-45-76, 073 430-45-76
www.venec.com.ua

Театральна, 24